உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது காவியம்.

தோலாமொழித்தேவர்

இயற்றியருளிய

CULAMANI

சூளாமணி

by TOLAMOLI TEV

இஃது

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

இறங்கூனிலிருக்கும்

சில தமிழ்ப்பிரபுக்களது

காருண்யதிரவியோபகாரசகாயத்தினால்

சென்னபட்டணம்:

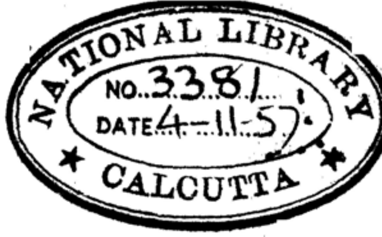
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிவருஷம் கார்த்திகைமீ

இதன்விலை ரூபா-கஉ.

1889.

நூற்சிறப்பு.

பொழிந்துபொருள்விளக்கும்போழ்ந்திருள்கால்சீக்கும்
இழிந்தவரையேற்றிநிறுத்துஞ்—செழுந்தரளத்
* தோளாமணியைநகுந்தோலாமொழிதொகுத்த
† சூளாமணியகத்துச்சொல்.

திக்கெட்டும் புகழ்படைத்த திறல்விசயன் புயலனைய
 கையன் றெவ்வைக்
கைக்கொட்டி நகைக்குமிகற் கார்வெட்டி யரையன்வள
 நாடற் கேற்பப்
பொக்கெட்டும் பத்துமிலான் புகழ்த்தரும தீர்த்தன்மலரு
 பதம்பூ சிப்போன்
சொற்கெட்டா வரன்றோலா மொழிசூளா மணியுணர்வோர்
 துறைகண் டோரே.

---

* "தோளாமணி தொகுத்தாற் போலாதே தோலாக்கிர்" என்னும் பாடம். கிர் - மொழி.

† தம்மையுடையார் விரும்பிய அனைத்தும் நல்குந் தேவமணி இரண்டு; அவற்றின்பெயர் சிந்தாமணியுஞ் சூளாமணியுமாம். சூளாமணி-சூடாமணி, சிகாரத்தினம்; சூளம் - சிகை, மணி - ரத்தினம்.

கணபதி துணை.

சூளாமணிப் பதிப்புரை.

குருவணக்கம்.

இறைவனே குருவுருவுகொண் டெழுந்தாங்கு வீற்று
மறைசையா தீனத்து மன்னுபு வதிந்த
கரணை யம்பதிக் கைலாச நாத
குரவன திருபத மருமலர்
சிரமிசை யிருத்திவெங் கருமுதல் களைவாம்.

தமிழாசிரிய வணக்கம்.

தீஞ்சுவைதமிழ்க் கடல்கடந்து செழியகலைத் துறைப்படிந்து
திரிபில் ஞானக்
கொள்ளைகொண்டு நுகர்ந்தமுத்துக் குமாரகவி மேகமிதைக்
கொடிச்சுன் ஞகை
வள்ளலென துள்ளமதி கொள்ளநறை விள்ளுதமிழ்
மணஞ்சுற் றேறி
வெள்ளறிவின் முடைநாற்றம் வீவித்தான் விரைமலர்த்தாள்
மிலைவன் மாதோ.

தமிழுஞ் சம்ஸ்கிருதமும் ஈஸ்வரன்பால் உதித்த இரட்டைப்பிள்ளைகளாம். சம்ஸ்கிருதத்திற்குப் பூரணினியுந் தமிழிற்கு அகத்தியருஞ் செவிலித்தாயராயினர். சம்ஸ்கிருதம் வடபாலில் நைமிசாரணியத்து ரிஷிகள் கோட்டத்திலுந் தமிழ் தென்பாலில் மதுரைப் பாண்டியர் அவைக்களத்திலும் வளர்ந்த முறையே வடமொழி தென்மொழியெனும் நாமம் வழங்கப்பெற்றன.

"இருமொழிக்குங் கண்ணுதலே முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியுந் தழீஇயினா ரான்றவரே யென்றாலிவ்
இருமொழியு நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ."

அகத்தியர்க்குத் தமிழிலக்கணம் அறிவுறுத்தியவர் சுப்பிரமணியக்கடவுளெனச் சைவர் கூறுவர். சமணர் அதனை மறுத்து அவர்க்கு அவ்வறிவுறுத்தினார் அவ்லோகிதனென்பர். அகத்தியர் சைவோத்தமராதலின் அது பொருந்தாது. அஃதெவ்வாறாயினும் ஆகுக. தமிழணங்கிற்குப் பாலருத்தி வளர்த்தவர் அகத்தியரென்பது அனைவருக்கும் உடம்பாடேயாம்.

வளர்ந்த இடம் மதுரையாயினுந் தமிழின் சனனபூமி கங்காதீரமேயென்பதூஉம், ஆரியர் வடமேற்றிசையினின்று வந்து கங்காதீரத்திற் குடியேறினபோது ஆண்டு இருந்த தமிழர் அவரோடு இணங்கியிராது பிரிந்து பற்பல இடங்களிற் சென்று சிதறுண்டு வதிந்தனரென்பதூஉம், அவர்களிற் தென்னாட்டிற்கு வந்தவர்களே ஈண்டுச் சேர சோழ பாண்டிய இராச்சியங்களை நாட்டினாரென்பதூஉம், மதுரைச்சங்கத்தில் வளர்ந்து விருத்தியடைந்து சிறப்புற்ற தமிழோடு அவ்வாறு சிறப்புறாதனவாய்க் காலவேற்றுமை சிறிதடைந்து வழங்குந் தென்மேற்கிற்புக்கு உறைந்த மலையாளரதும் மேற்கிற் புக்கு உறைந்த குடகரதும் உதகமண்டலத்துப் புக்கு உறைந்த தோடரதும் வடக்கிற் புக்கு உறைந்த இமயமலைச் சாரலில் ஒருவகை வேடரதும் பாஷைகளுக்குள்ள ஒற்றுமையான் விளங்கும்.

சம்ஸ்கிருதம் உச்சாரண வன்மையானும் வேதாகம அதிகாரத்தானும் மந்திரோபதேசப் பயிற்சியானும் ஆணைலக்ஷணமுடையதாகத், தமிழ் தன் மிருதுத்தன்மையானுங் குயில் கிளி பூவைகள் தலைநாணும் ஓசையுங் கரும்பு தேன் பாகு பாலென்றிவற்றைவென்று தேவாமிர்தத்தோடொத்த இனிமையும் உடைமையானுந் தேவாரதிருவாசகங்களின்ற் சாக்ஷாத் ஈஸ்வரனையும் மயங்கச்செய்யும் வசீகரணத்தின்

னுஞ் சங்கீதசாகித்திய செய்யுள் விநோதங்களானும் மகோ லக்ஷணம் மேற்பட்டது. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று கலவாது விந்தகிரிக்கும் வேங்கடமலைக்கும் இடையே கிடந்த தோர் பேராரணியத்தாற் காக்கப்பட்டுவளர்ந்தன. ஆயினும் மங்கைப்பருவமுற்ற கன்னித்தமிழ் பின்னர்த் தன் புராணோதிகாசகாலத்திற் சம்ஸ்கிருதநாயகனை மாலை சூட்டிமணம்புரிந்தது. ஆதலினால் இஞ்ஞான்றைத் தமிழில் வழக்கினுஞ் செய்யுளினுஞ் சமஸ்க்கிருதம் எங்கணும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. பண்டைத்தமிழோ அக்கலப்புடையதன்று. இஃது இரண்டுபாஷையின் இலக்கணவிதிகளாலுஞ் சங்கமரீஇய பழைய தனித் தமிழ்நூல்களாலும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலத் தெள்ளிதிற் புலப்படும்.

நைமிசாரணிய ரிஷீஸ்வரர்கள் காலத்தின் பின்னர்ச் சம்ஸ்கிருதம் ஆரியப் பிராமணாசிரியர்களாற் பராமரிக்கப்பட்டதுபோல மதுரைச் சங்கத்தார் காலத்தின்பின்னர்த் தமிழிற்குக் கைகொடுத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தவர்கள் சமணரென்பதூஉம், இக்காலத்திற் தமிழ் கற்போர் இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சிக்காக ஓதிவரும் நூல்களிற் பெரும்பான்மையன சமணர்காலத்திற் சமணாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டனவென்பதூஉம் முன் வீரசோழியப் பதிப்புரையிற் கூறியிருக்கின்றேன். அவற்றுட் சீவகசிந்தாமணி முதலிய பெருங்காப்பியங்களொத்த சிறப்புடைய தமிழிற் சமணர் எழுதிவைத்த யசோதரகாவியம் உதயணகாவியம் நாககுமாரகாவியம் சூளாமணி நீலகேசியெனும் பெயரிய சிறுகாப்பியங்களும் உள. இன்னும் அனேக பிரபந்தங்கள் இதிகாசங்கள் புராணங்கள் சமயசார தத்துவசாஸ்திரங்கள் உள. அவைகள் காலாந்தரத்தில் ஏடெழுதுவோராற் பெருகிய பிழைகளினாற் பேதப்பட்டு மிக விகாரமுற்றுக் கிடக்கின்றன.

"இற்றவர் தேவராய்ப் பிறப்பரீண்டுடல்
பற்றிய விசும்பிடைப் பரவுமாமுகி
லற்றெனை வீழ்ந்தெனச் சிதைந்துபோகுமான்
மற்றினி மக்கடம் வண்ணஞ் செப்புவாம்."

என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளின் மூன்றும் அடி ஓரோவொரு பிரதியில் "அற்றென முற்றிலு மழிந்து போகுமால்" எனவும், "தெற்றென வீந்தென வீந்து போகுமால்" எனவும், "இற்றென விழிந்தென வீந்து போகுமால்" எனவுஞ் சிலபிரதிகளில் முதலடியொழித்து ஏனைமூன்றடியும் முற்றும் ரூபம் மாறி "அற்றமில் பறவைகளலகுடையக் கொண்டு போய்ச்—சுற்றிய பாற்கடறுளும்ப வீட்டிடும்—பொற்றிரள் வரையொடு மின்னுப்போலவே" எனவும் பிறழ்ந்து கிடப்பின் இவ்விகாரங்கள் இத்துணையவென்று கூறற்பாலவல்ல; பழஞ்சுவடிகளை ஒப்பிட்டுப் பரிசோதனைசெய்பவர்களுக்கே இவைகளால் நேரிடும் வருத்தந் தெரியும்.

சூளாமணி இரண்டாவது காவியமென அதன்பிரதிகளிலிருக்குங் குறியீட்டினாற் தெரியவருகின்றது. முதலாவது காவியம் எதுவென்றும் மற்றைய காவியங்களின் வரிசைக்கிரமம் இன்னதென்றும் விளங்கவில்லை. நீலகேசி என்கைக்கு அகப்படவில்லை. ஆயிரத்து நானூற்றுச்சொச்சஞ் செய்யுளுள்ள மேருமந்தரபுராணத்தில் முதற்பாகமும் யசோதரகாவியமுங் காஞ்சிபுரத்திலிருந்த ஸ்ரீ பாகுபலி நயினாரால் அச்சிடப்பட்டன. எஞ்சியன அச்சில் வரவில்லை. சுரவிரதகாவியம் என்று ஒன்றுவடமொழியில் இருப்பினுந் தமிழிற் செய்யப்பட்டதாகத் தோற்றவில்லை.

யாப்பருங்கலவிருத்தியிலும் அதனை முதனூலாகக் கொண்டு அமுதசாகரர் இயற்றிய காரிகைக்குக் குணசாகரர் சகாப்தம் ௨௦௦-௩௦௦ அளவில் எழுதிய விரித்துரையிலுஞ் சூளாமணியிலிருந்து அநேகசெய்யுட்கள் இலக்கியமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருத்தலானுஞ், சூளாமணியின் காலஞ் சோழமண்டலத்திற் கார்வெட்டி நகரத்திலிருந்து அரசுபுரிந்த விசயராசன் காலமென்பது நூற்சிறப்பிற் "திக்கெட்டும் புகழ்படைத்த திறல்விசயன்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுளான் அறியக்கிடத்தலானும், கார்வெட்டிநகரின் காலம் உறந்தைக்கு முந்தியதாதலானும் இந்நூலின்வயது ஆயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷத்திற் குறையாது.

எவ்வெபபாஷையினும் பெருங்காவியங்கள் தோற்றிய பின்னரும் ஆங்காங்குக் காலந்தோறுஞ் சிறுகாவியங்கள் உதித்து நடைபெறுதல் வழக்காயினும், சிலபல சிறுகாவியங்கள் செனித்தபின்னரே பெருங்காவியங்கள் பிறத்தல் இயல்பு. மேற்கூறிய சிறுகாவியங்களை ஒழித்தாற் சமணருக்குட் சிந்தாமணிக்கு முன்னர்த் தோற்றிய சிறுகாவியங்கள் வேறில்லை. இருந்து இறந்ததாகவுங் கேள்வியில்லை. அன்றியுங் குணசாகரர் காலத்திற் சிந்தாமணி முதலிய பெருங்காவியங்கள் இருந்தனவாகில் விசேஷமாக அவற்றினின்றே உதாரணங்கள் காட்டியிருப்பர். ஆதலால் இந்நூல் ஆருகதப் பெருங்காப்பியங்களுக்கு முந்தியதென்று கொள்ளல் தவறாகாது.

யகர ஆசெதுகைக்குக் "காய்மாண்ட" என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுள் காட்டாக எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்றதாலோவெனின், ஆண்டு உரையாசிரியர்கள் காட்டியது * "வேய்காயு மென்பணைத் தோள்" என்னுஞ் சூளாமணிச் செய்யுளென்றும், அஃது ஆசிரியராற் சவலைவிருத்தத்திற்கு ஓர் இலக்கியமாதற்பொருட்டு வைக்கப்பட்டது உணராது, † கொகுடியென்பதோர் மரப்பெயருளதென்று அறியார் கோங்கமென்று மாற்றினாற்போல, அச்செய்யுளில் இரண்டாம் அடி சீர் குறைந்திருப்பது பிற்காலத்துச் சிதைவென்று கருதி, அதனை ஒழித்து, அதற்குப் பதிலாகக் "காய்மாண்ட" என்றற் ‡றொடக்கத்துச் செய்யுளை இக்காலத்தில் யாரோ சொருகிவிட்டார்களென்றும், எழுபது எண்பது வருஷத்திற்கு முந்திய பழஞ் சுவடிகளில் "வேய்காயுமென் பணைத்தோள்" என்னும் உதாரணமே இன்னுங் காணலாமென்றும், ரகர ழகர ஆசெதுகை மூன்றாமெழுத்தெதுகை முதலியவைகட்குச் சூளாமணியிலக்கியங்கொண்ட உரையாசிரியர்கள் யகரமொன்றற்கு மாத்திரஞ் சிந்தாமணியிற்

* சூளாமணி அரசியற்சருக்கம் சஂ௦சு-ம் செய்யுள்.
†. " தூதுவிடுசருக்கம் சு - ம் "
‡ சிந்தாமணி நாமகளிலம்பகம். ௨ - ம் "

கைவைத்தற்கோர் அவசியம் இருக்கமாட்டாதென்றுஞ், சிந்தாமணியிற் புதிதாகத்தேடி எடுத்ததென்பதற்கு அஃது அக்காப்பியத்தின் முதலாவது இலம்பகத்தின் முதலிலே கிடப்பதே ஒரு சான்றென்றுங் கூறிவிடுக்க. நூல்முழுவதிலுஞ் சிந்தாமணி உதாரணம் வேறில்லையே

நாலைந்து வருஷத்தின் முன் யான் ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சற்குருநாதசுவாமிகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகளைத் தரிசிக்கப் போயிருந்தபோது சுவாமிகள் சூளாமணி ஓர் அருமையான நூலென்றும் அஃது இப்பொழுது மாரணதசை அடைந்திருப்பதால் அதனை அச்சிட்டுக் காப்பாற்றுதல் தக்கதென்றுந் தமிழ்ப்புராதன நூல்களை என்னால் இயன்றமட்டுந் தேடிப் பரிசோதித்து வெளியிடும் முயற்சியிற் கையிட்டிருப்பதால் யானே அதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்றுங், கட்டளையிட்டதுமன்றிச், சென்னை மகாலிங்கையர் பிரதியொன்று தமது ஆதீனத்திலிருந்ததை எடுத்து என்வசம் அனுப்பியுமருளியது. அதனை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்தபோது, காரிகையில் இலக்கியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனவுஞ் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தனவாயினும் யாது நூலகத்திருந்து எடுக்கப்பட்டனவென இக்காலத்து அதனை ஓதுவார்க்குத் தெரியாதனவுமாகிய விருத்தங்கள் ஆங்காங்குக் கிடத்தல் கண்டு, அஃதோர் அரிய இலக்கியமேயெனத் தேறிச் சுவாமிகள் கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி, வேறுபிரதிகள் தேட ஆரம்பித்தனன். அவ்வவ் இடங்களில் இருக்கும் எனது இஷ்டர்களான உத்தியோகஸ்தர்கள் வித்துவான்களுக்குப் பிரதிகள் விசாரித்துச் சம்பாதிக்க எழுதியதில், அப்பொழுது கருவூரிலிருந்த பண்டிதர் ஸ்ரீமத் வெங்கட்டராமையங்காரவர்கள் தம்மிடம் இருந்ததோர் பிரதியை அனுப்பினதுமன்றி மன்னார்குடியிற் சைனதெருவில் ஒருபிரதி இருப்பதாகவுந் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பிரதிக்காக ஆளனுப்பி, அது கும்பகோணத்துச் சாசனப்பதிவுசாலையில் உத்தியோகமாயிருந்த சைனமாணவகன் ஒருவர் எடுத்துப்போயிருப்பதை அறிந்து,

அவரிடம் நேரிலே சென்று கேட்டதற்கு, அவர் யான் அப்பொழுது கலித்தொகைப் பரிசோதனையிற் கையிட்டிருந்தமைபற்றித், தன்னிடம் இருக்கும் புத்தகம் எனக்கு எப்போதுவேண்டுமோ அப்போது அனுப்பிவைப்பதாக வாக்களித்தனர். மற்ற இடங்களிலிருந்து இப்பெயருள்ளதோர் நூலிருப்பதாகவும் அங்குள்ளவர்களுக்குத் தெரியவில்லையென்று பதில்வந்தது. இம்மூன்று பிரதிகள்தான் தமிழ்நாட்டிலுண்டென்று எண்ணிக்கொண்டு, அநுகாறும் பிரசுரஞ்செய்த நூல்களால் எனக்கு நேரிட்ட செலவைக்குறித்து ஆலோசித்து, இந்நூலைச் சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தார் தமது பொறுப்பில் அச்சிடுவித்து நாலைந்து வருஷத்திற்குப் பிரவேசபரீக்ஷைக்கு ஏற்படுத்தினால் உத்தமமாக இருக்குமென்று அச்சங்கத்தலைவர்களுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தேன். அவர்கள் தங்கள் உத்தியோகத் தவணையை அதிக்கிரமித்து நாலைந்து வருஷத்திற்குப் பாடநியமனம்பண்ணுதல் கிரமத்தாழ்வென்று உத்தேசித்துப் போலும், சென்னைச் சம்ஸ்கிருத திரவிடக்கிரந்த பரிபாலனசபையாரால் என்விண்ணப்பங் கவனிக்கப்படும்படி அச்சங்கலிகிதருக்கு என் விண்ணப்பத்தை அனுப்பினார்கள். அச்சபையார் நூலை அச்சிடுதற்கு இசைந்து என் சங்கேதங்களைப் பூரணமாகத் தெரிவிக்கும்படி எனக்கு எழுதினர்.

இதற்குள் இந்நூற் பிரகடனுதி செலவுகட்கு யான் காத்திராவண்ணம் ஒருவழி ஏற்பட்டது. தமிழ் கற்கும் மாணக்கருக்குப் பஞ்சலக்ஷணப் பயிற்சி உண்டாதற்பொருட்டுத் திருவாரூர் வன்மீகநாததேசிகர் குமாரர் வைத்தியநாததேசிகர் இயற்றியருளிய இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையும் அச்சிட எண்ணி அதன் செலவிற்காக ஒரு விளம்பரஞ் செய்திருந்தேன். அப்பொழுது அச்செலவில் ஒரு பாதியைத் தாங்கள் பொறுத்துக்கொள்வதாக நங்கூன் டிப்டிக் கமிஷனராபீசில் மானேஜராக இருக்கும் எனது சகோதரன் செல்வச் சிரஞ்சீவி இளையதம்பிப்பிள்ளையும் அவர் இஷ்டர்கள் சிலருஞ் சேர்ந்து ருoo ரூபா அனுப்பிவைத்தார்

கள். பின்பு அந்நூற் பிரகடனச்செலவு முழுவதுந் தாமே தருவதாகப் போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார் ம-ள-ள-ஸ்ரீ திருமலைபோடய காமராசபாண்டியநாயக்கர் துரை தெரிவித்தனர். அதனை அவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்கள் அனுப்பிய பணத்தை வேறொரு பூர்வக்கிரந்த பிரகடனத்திற்காகச் செலவு செய்யலாமா எனக் கேட்பித்தேன். அவர்கள் அனைவரும் அதற்குச் சம்மதி கொடுத்தார்கள்.

இஃதிவ்வாறிருக்க என் கலித்தொகைப் பதிப்பு வெளிப்பட்டது. அது சென்னைச் சர்வகலாசங்கப் பரீக்ஷைகளுக்கு உபயோகமாதற்பொருட்டு, அதன் பதிப்புரையில் யான் தெரித்தவாறு அதிற் பதினோரிடத்திற் குஃறொடரன்மொழி வந்தனவற்றை மாற்றியிருந்தனன். பற்பல சிரேஷ்டகனவான்கள் அச்செய்கையை மிகவுங் கண்டித்து எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதனால் அஃதன்ன இடக்கர் மொழிகளைச் சிதைத்து அச்சிடுதல் தர்மமல்லவென்று தெளிந்தும், ஷைசபையார் அவற்றின் செறிவோடு நூல்களைப் பிரசரியாரெனத் துணிந்தும், அவ்வாறு பிரசரித்தல் எனக்குக் கட்டளையிட்டருளிய சுவாமிகளின் அனுமதிக்கு மாறாகுமென்று நினைந்துஞ், செலவிற்கு வேறுவழி ஏற்பட்டதைப் புகழ்ந்து யானே எவ்வாற்றானும் இந்நூலை அச்சிடத் தீர்மானித்தேன். இறங்கூன் பணம் அதற்கு உபயோகமாயினது.

இப்பால் முன் தஞ்சாவூர்க் கீழ்க்கோர்ட் நீதிபதியாயிருந்த ம-ள-ள-ஸ்ரீ திரு. கனகசபைமுதலியாரவர்கள், என் முயற்சிக்கு எஞ்ஞான்றுந் தமது கஷ்டத்தைப் பாராமற் கையெழுத்துப் பிரதிகள் தேடி உபகரிப்பவர், அப்பொழுதும் பற்பல இடங்களினுந் தமதிஷ்டர்கள் மூலஞ் சூளாமணிப் பிரதிகள் தேடுவாராய், வேதாரணியம் ஸ்ரீ அருமைப்பெருமாள்முதலியார் மகன் அனந்தவிஜயமுதலியார் பிரதியொன்றும் பெருமண்டூரிலுள்ள ஒரு ஜைனவித்துவானுடைய பிரதியொன்றுமாக இரண்டு பிரதி தமக்கு அகப்பட்டன அனுப்பி வைத்தனர். அதன்மேல் விழுப்புரம் டிஸ்ற்றிக்ட் முன்சிப் ம-ள-ள-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரையரவர்கள் வழி

யாக வீடூர்ச் சைனவித்துவசிரோமணி ஸ்ரீமான் அப்பாசாமி சாஸ்திரிகள் பிரதியொன்று அகப்பட்டது. மன்னார்குடிப் பிரதியை வேண்டியபோது தருவோமென்று வாக்குப்பண்ணிய மாணவகன் இதற்குள் இறந்துவிட, அப்பிரதி யாவர் கையிற் சிக்குண்டதென்று எவ்வளவு தூரம் விசாரித்துந் தெரியவரவில்லை. கிடைத்த பிரதிகள் ஐந்தில் வேதாரணியப்பிரதியுங் கருவூர்ப்பிரதியும் வீடூர்ப்பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டனவாதலாற் பரிசோதனைக்குப் பயன்படத்தக்க சுயபிரதிகளாகாமற்போய்விட எஞ்சிய மூன்றுபிரதிகளையுங்கொண்டே அச்சிட ஆரம்பித்தேன்.

நூறுபக்கம் அளவு அச்சானபின்பு, தென்றேசப்பிரதியொன்று, எனது நண்பரும் பண்டைத் தமிழ்நூல் ஆராய்ச்சியே தமக்குப் பொழுதுபோகும் விநோதமாக உடையவருஞ் சென்னைத் தபாலாபீசுகளின் மேல் விசாரணைத்தலைவருமாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ மல்லாகம் வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களுடையது, அவரிடந் திரிசிராப்பள்ளியிற் தமிழ்முனிஷி ஒருவர் வாங்கிவைத்திருந்து இறந்துபோகக், கும்பகோணத்தில் ஒரு ஹெட் கனஸ்டேபில்கையிற் சேர்ந்திருந்ததை அறிந்து, அதனை அவ்விடத்திற் போலீஸ் மேல்விசாரணையிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஸ்ணசாமிநாயுடு அவர்கள் சகாயத்தாற் தருவித்தேன். அதற்கும் முதன் மூன்று பிரதிகளுக்கும் அனேக வேறுபாடுகள் இருந்தமையால் இன்னுஞ் சிலபிரதி எவ்விடத்தாயினும் இருக்குமாயின் அவற்றையுந் தேடி ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டே அச்சிடுதல் அத்தியாவசியகமென்று உட்கொண்டு, அங்கங்கே சமணர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் நேரிலே ஒரு சுற்றுப் பிரயாணம் பண்ணிக் காஞ்சிபுரத்தில் மாத்திரம் ஒரு மிகப் பழம்பிரதி கண்டு அதனை வாங்கிவந்தேன். இவ்விரண்டோடும் ஒத்துப்பார்த்ததில் முன்பு அச்சிட்ட அவ்வளவும் மறுபடி திருத்தி அச்சிடவேண்டியதாயிற்று. வேறுபிரதி எங்கும் அகப்படவில்லை. கும்பகோணத்திற்போயிருந்ததாக யான் முன்னர்ச் சொன்ன மன்னார்குடிப்பிரதி வீடூர்ப்பிரதி

யையே பார்த்தெழுதப்பட்டதென்று அதன்சொந்தக்காரர் மன்னார்குடியிற் சொன்னமையால் அதனை யான் பின்பு இச்சித்துத் தேடவில்லை.

காலாந்தரத்தில் ஏடெழுதுவோராற் பெருகிப் பெருகி வந்த பிழைகளினாற் காவியங்கள் மிகவும் பேதப்பட்டு விகாரம் அடைந்திருக்கின்றமை முன்னமே சொன்னேன். இம் மாறுபாடுகளைக்குறித்து இந்நூற்பதிப்பில் அடியேனுக்கோர் துணிவு புதிதாகப் பிறந்தது. இதுகாறும் அச்சிட்ட பழைய நூல்களில், ஒருபிரதியின் ஆதாரமாவது இல்லாமற் பாட பேதத்தைத் திருத்துதல் ஒழிந்த யான், இப்பொழுது பிரதிகள் அனைத்தும் பிழையென்றும், பிரதிகளில் இருக்கும் பாடம் ஆக்கியோன் வாய்மொழியாய் இருக்கமாட்டாதென்றும், எந்தப்பிரதிவழிச் சென்றாலும் அச்சில் வருவது ஆசிரியரினின்றும் வேறுபட்ட பிழைபாடென்றும் நிச்சயிக்கவேது உண்டான இடங்களில் இரண்டொரு எழுத்தையாவது மொழியையாவது சந்தர்ப்பத்திற்கும் பொருளுக்கும் இயையுமாறு திருத்தத் துணிந்தேன். அவ்வாறு செய்யாவிடின் நூலின் சிறப்பு அழிவதுமன்றிச் சில பாடங்கள் ஒருபயனுந் தராமலுஞ் சில முன்பின்னோடும் பிறநூல்களோடும் விரோ தப்பட்டும் நிற்குமாதலிற் திருத்தம் அத்தியாவசியகமாயிற்று. இதனை உலகம் அறியச் சொல்லாமல் விடுவதே தப்பென்று உணர்ந்து இங்ஙனந் தெரிவிக்கலாயினேன்.

பிரகடனுசிரியர்கள் நூலிலுள்ள தப்பு ஒப்பிற்கு உத்தரவாதிகளல்லரே! ஆசிரியர் பாடம் இஃதென்று நிச்சயித்து உணராவழி இருந்தவண்ணம் நூலை உலகிற்கு ஒப்பிக்கிறது தானே! வீரசோழியம் தொல்காப்பியம் முதலியவைகளில் அப்படி ஒப்பிக்கவில்லையா என்பாருளராயின், அன்னோர் மேல்வரும் நியாயங்களைச் சீர்தூக்கி என் செய்கையை மன்னித்தருள்வாராக. முதலாவது, அந்நூல்களிற் பிரதிகளில் இருந்தபடி ஒப்பித்த வழுக்கள் மூலபாடத்தின்கண்ணாவது அம்மூலபாடத்தின் அர்த்தத்திலாவது உள்ளன அல்ல. மூலத்திலும் அர்த்தத்திலும் வரும் வழுக்கள் ஒன்றாயிலான்

றன் பூர்வசொரூபம் அறிந்து திருத்தப்படற்பாலனவாம். உரையாசிரியர்கள் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுளிலாவது மேற்கோள்களிலாவது புகுந்த வழுக்களே பிரதிகளிற் கண்டபடி ஒப்பிக்கப்பட்டன. அவைகள் அவ்வவ நூலாராய்ச்சியாற் பிறர் அப்பப்போ திருத்திக் கொள்ளக்கூடியன. இவை அவ்வாறு பின் எக்காலத்துந் திருத்தப்படா. இரண்டாவது, உதாரணங்கள் மேற்கோள்களிற் புகுந்திருக்கும் வழுக்கள் தாமும் ஆங்காங்கு எடுத்தோதிய பொருட்டுணிபிற்கு எம்மாத்திரம் வேண்டியதோ அதனுட்புகுந்த வழுவல்ல. எஞ்சிய பாகங்களில் ஏதாவது வழுக்கிடத்தலாற் கற்போர் பெறக் கருதிய பயன் எவ்வாற்றானுஞ் சிதைவுபடாது. உதாரணமாகச் "செய்யுளுளும் மூன்றாங்கு முரித்தே" என்னும் இலக்கணமும் அதனுரையும் வழுப்படாமல் ஆராய்ந்து பதித்திருக்க, அதற்கு இலக்கியமாகக் காட்டிய செய்யுள்கள் "தெண்டிரைமிசைப்பாயுந்து" "நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து" என்று பிரிந்தாலென்! "தெண்டிரைமிசைப்பாயுந்துநீர்" "கோழிகூப்பெயர்க்குந்து" என்று பிரிந்தாலென்! "தெண்டிரை" என்றிருப்பினென்! "தண்டிரை" என்றிருப்பினென்! தெண்டிரையோ தண்டிரையோ என்பதும் "நீர்" எதனைச்சேர்தல் சரியென்பதும் அவ்விலக்கியங்கள் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நூல்களாற் றிருந்த உணர்தற்பாலவாயினும் "பாயுந்து" "பெயர்க்குந்து" எனவரும் விதியினை உணரும் உணர்ச்சி அவ்வழுவாற் சிதைவுபடாதன்றே! நீர்க்கோழிக்குக் கூவுதற்றொழிலில்லையாதலானும் பாயுந்து என்னும் எச்சத்திற்கு முடியும்பெயர் வேண்டுமாதலானுஞ் சிறிதாலோசனையால் "நீர்" முன்வாக்கியத்தோடு சேர்தற்பாலதென்றும் புத்திநுட்பக்குறைவால் ஏட்டுத்தொடரெழுத்தைப் பிரிக்க அறியாமல் வழுப்பட்டதென்றுஞ் சொல்வீராயின், அற்றன்று; கூவுதற்கு அழைத்தற் பொருளும் உண்டென்றும் நீர்க்கோழி தன் துணையைத் தன்னோடு செல்வான் அழைத்துப் பெயர்த்தல் இயல்பென்றும், பெயருந்து என்னது பெயர்க்குந்து என்றதாற் றன்பெயர்ச்சியைக் கருதாது துணையைப் பெயர்த்தலைக் கொள்ளவுந்

தருமென்றும் "பாயுந்துநீர்" என முடியுஞ் சொல் சேர்ந்த தாயின் பெயர்க்குந்து யாண்டையோ முடிந்ததென்றும் விடுத்தொழிக. இன்னநூலிலிருந்து உதாரணம் எடுக்கப்பட்டதென்று அறிந்து அந்நூலையுந் தேடிப்பார்த்தாலன்றி யதார்த்தரூபம் அறிதல் அசாத்தியமென்க. அவ்வாறு எட்டுத்தொகை பத்துப்பாடலென்றின்னோரன்ன சங்கத்தார் காலத்து நூல்களைத் தேடிப்பார்த்து அவற்றால் அறியத்தக்கன பின்னர்த் திருத்தற்பொருட்டாகவே தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரத்து உதாரணச்செய்யுள்களிற் சிலபிழைகளைப் பிழையென்று நிச்சயமாயுணர்ந்தும் பிரதிகளிற் கிடந்தபடி விட்டிருக்கின்றேன். நற்றிணையாதிய தொகைகளிலும் பத்துப்பாட்டிலிலும் பின்னாராய்ச்சியால் யான் இப்பொழுது செய்துவைத்திருக்கிற திருத்தங்களுள் அனேகம் அப்பொழுது யான் இவை இன்னவாறு இருத்தல் வேண்டுமென்று உத்தேசித்தபடியே இருக்கின்றன. ஆயினும் பூருவசொரூபம் இதுதானென்ற நிச்சயமின்மையானும், ஒருகாலமில்லாதிருந்தால் வேறொருகாலத்தில் எப்படியும் பூர்வசொரூபந்தேடி அறிதற்பாலவாயினமையானும் அவற்றை என் உத்தேசத்தின்பிரகாரந் திருத்தத் துணிந்திலேன். மூன்றாவது, உரை எழுதப்பட்டிராததோர் இலக்கியநூலின் மூலபாடத்திற் சாஸ்திரமுடிபுங் கதைப்பொருத்தமுமே அயனூலாராய்ச்சிகொண்டு துணிதற்பாலன. வாக்கியமுடிபு அங்ஙனமன்று. அது பலபல பிரதிரூபத்தின் சகாயத்தால் மாத்திரமே அறிதற்பாலது. நாடெங்குந் தேடியும் வேண்டிய அளவுக்குப் பிரதிகள் அகப்படாமல் வழுக்கள் நிறைந்து மாரணதசையும் அடைந்ததோர் உரையில்லாநூலை ஒன்றிற் பிரசுரஞ் செய்யாமல் இறந்துபோக விட்டுவிடல்வேண்டும். அன்றேற் கற்போர்க்குப் பயன்படத் திருத்தியே அச்சிடல்வேண்டும். இவ்விரண்டில் எது தக்கது? எலும்பழுகிய நாசியைச் சத்திரம்பண்ணிப் பொருத்தினாற் போலப் பூர்வசொரூபம் இறந்து பிறழ்ந்த இடத்தில் அஃதறிய வேறுவழியின்றேற் புதுத்திருத்தஞ் செய்வதை வழுவமைதியாக்கி மன்னிக்க. நான்காவது, ஒருதிருத்தமுஞ்

செய்யாது பழம்பிரதிகளின்படி ஒப்பிப்பதால் வரும் பயன் யாது? வீரசோழியத்திற் சிலசில இடங்களிற் பிழைப்பட்டனவற்றை இருந்தவண்ணம் ஒப்பித்தேனன்றோ? யாவர் அவற்றிற்குப் பூர்வ சொரூபந் தேடிக் கொடுத்தார்! தேட முயன்றவராயினும் உளரா? என்பு நொறுங்கிய காலை வெட்டியெறிந்து பொய்க்கால் வைத்தாற்போல அவற்றிற்குப் புத்துதாரணங்கள் செய்து சேர்த்திருப்பேனாயின் கற்போர்க்குச் சிறிதாவது பயன்படத்தக்கதாயிருக்குமே! ஐந்தாவது, சிற்சில இடங்களிற் புதுத்திருத்தமானபின் இந்நூலைத் தோலாமொழித்தேவர் இயற்றியருளிய சூளாமணியெனல் பொய்படுமன்றோவெனின், புதுமொழி சில சேர்ந்தமையை உலகிற்குத் தெரிவியாது சொருகிவைத்து யாவும் ஆசிரியர் வாக்கென்று நடைபெற விடுவதே தவறுவது. நன்னூற்குச் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் இயற்றிய விருத்தியுரையென்று இக்காலத்தார் கொள்வதெது! அன்னோருரையில் அங்குமிங்குஞ் சிவஞானமுனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம்புத்துரையன்றோ? முனிவரர் திருத்தியமை உணர்ந்தோரால் அவராற் திருத்தப்பட்ட விருத்தியுரையென்று அச்சுப்பிரதிகளின் நாமதேயபக்கத்திற் போட்டிருப்பது யான் அறிந்துளேன். ஊரில் வழங்குங் கையெழுத்துப் பிரதிகளைப்பார்த்து அதிற்படித்தோரை இஃதியாவருரையென்று கேட்டறிக. கஅசஉ-ம் ஆண்டு யான் நன்னூல் விருத்தியுரை எழுதிப் படித்தபோது முனிவரரால் அது திருத்தப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டது மில்லை. ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலரவர்கள் அச்சிட்டபின் எல்லாருஞ் சொல்லுவர். இப்பொழுதும் அதிற் புலவர் எழுதியதிது முனிவரர் திருத்தியதிது என்று பகுத்தறியக் கிடக்கின்றதா? "நன்னூலுட்கருத்துலகோ ரறியவுரைசெய்கவென நரேந்திர சிங்கந், தென்னூற்றுமலைமருதப் பன்புகலப்பொருள்விளங்கச் செய்தான் பாரி, லெந்நூற்குமெழுத்தொடுசொற் பொருளறிசங்கரநமச்சி வாய னென்னும், பன்னூற்செந்தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகாமணிநெல்லைப் பதியினனே." என்பதுதான் வெளி. வைத்தியநாததேசிகர் செய்த இலக்கணவிளக்கத்து அணியியலிற் சில சூத்திரங்கள் அவர்

மகன் சதாசிவதேசிகராற் சேர்க்கப்பட்டனவன்றோ? அதில் மைந்தனார் தந்தன இவையென யாவர் பிரித்துக்காட்டவல்லார்? ஆதலால் உலகறியச் சொல்லித் திருத்தல் தவறிலதாக, முழுத்தோட்டமும் அகத்திநாட்டினும் வெற்றிலைத் தோட்டம் வெற்றிலைத்தோட்டமேயாமென்க. ஆறாவது, சுவடிகளிற் பிழைப்பட்டிருக்கும் ரூபம் ஆசிரியரதல்ல என்பது மலையிலக்கு. பின்னை எப்படியும் யான் பிரசுரஞ் செய்யத்தக்கது ஆசிரியர் செய்த ரூபமல்லாதபோது, பிழைப்பட்டு ஒருபொருளுந் தராமலாவது விரோதப்பொருள் பயந்தாவது நிற்கும் ரூபத்தில் அவ்விரோதமில்லாதபடிக்கு யான் வைத்த ரூபந் தாழ்வுடையதன்று. ஏழாவது, ஓர் ஆருகத நூலை இவ்வாறு திருத்துவது சமணர்க்கு வெறுப்பாயிராதோவெனின், திருத்திய இடம் அனைத்திலுஞ் சுவடிகளின் பாடமும் அவற்றின் குற்றமும் அவைகளில் யான்செய்த திருத்தமுஞ் சைனவித்துவான்களிற் சிறந்தோர் பலர்க்குக் காண்பித்து அன்னோர் முழுச்சம்மதியுடனேயே பதிப்பித்தேனென்றறிக. இருந்தபடியே பதிப்பிப்பது நூலாசிரியரின் மகத்துவத்தை ஒரோவொரு இடத்தில் இழிவுபெறச் செய்யத்தக்கதாதலின் அதுவே அவர்க்கு வெறுப்பாயிருக்குமென்பது அவர் மேருமந்தர புராணப்பதிப்பிற் காட்டும் அரோசிகத்தாற் தெளியலாம். மேலும் என் திருத்தங்களை அவர்கள் தங்கள் பிரதிகளிலுங் குறித்துக் கொண்டதே அவர்கள் சம்மதிக்குச் சான்றாகும். எட்டாவது, அப்படியாயின் இன்னாராற் திருத்தப்பட்டதென்று நாமதேய முகத்திற் போடுவது தானேயெனின், இலைமறைகாய்போல் எங்கேயோ ஒவ்வொரு மாறுபாடு செய்ததால் நூல் என்னாற் திருத்தப்பட்டதாகாது. அல்லாமலும் ஆக்கியோன் மொழியினை யான் திருத்தினவனல்லன். பின் புக்க வழுவையன்றோ யான் திருத்தியது. மேலும் எனது திருத்தமே பூர்வசொரூபமாக இருப்பினும் இருக்கலாமே. நூலைத் திருத்தியவனென்ற மேன்மைக்கு யான் அருகனல்லேன். இக்காரணங்களால் உலகமென்னை மன்னிக்குமென்று முற்றிலும் நம்புகின்றேன். என் திருத்தங்கள் எப்படிப்பட்டனவென்று யாவரொருவர்

அறிய விரும்புவாராயின் அவர்க்கு அதனைத் தெரிவித்தல் என் கடன். தெரிந்து எடாது கைக்கு எதிர்ப்பட்டபடியே அவற்றிற் சிலவற்றைக் குறிப்புப் பண்ணி ஓர் அனுபந்தமாகச் சேர்த்திருக்கின்றனன். ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

மேற்கண்ட பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோதனைபண்ணுகையில் ஆருகதசமயக்கோட்பாடுகள், தத்துவபேதங்கள், புராணக்கதைகள் சிறப்புப்பெயர்களிற் சில சமுசயங்கள் நேரிட்டன. அதற்காக வீடூர் வித்துவான் ஸ்ரீமான் அப்பாசாமி சாஸ்திரிகளை வர அழைத்து மூன்று மாதக்காலம் அவர்களைக் கூடவைத்திருந்து எனக்குள்ள சமுசயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டதுமன்றி அவர்கள் போனபின்பு நிகழ்ந்தன சிலவற்றை அப்பப்போ அவர்களுக்குக் கடிதமெழுதித் தெரிந்துகொண்டனன். இன்னுஞ் சந்தேகந் தீராத இடங்களும் இரண்டொன்று உண்டு. அவர்கள் இத்தனை தூரம் வந்திருந்து எனக்குச் செய்த உதவியை எப்பொழுதும் மறவேன்.

இந்நூலுணர்ச்சிக்கு உபயோகமான சமண கிரந்தங்களை எனக்குக் காண்பித்ததுமன்றித் தமது கையிலிருக்கும் ஏடுகளில் எப்பொழுதேனும் யாதாயினும் வேண்டுமாயின் அதனை உடனே அனுப்பிவைப்பதாகத் தயைபுரிந்த மன்னார்குடி ஸ்ரீ மு. அ. அப்பாண்டமுதலியாருக்குஞ் சித்தாம்பூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள சமணர் வசம் இருக்கும் நூல்கள் வேண்டிய காலங்களில் வாங்கி அனுப்புவதாக வாக்களித்த காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப பாடசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மா-ா-ஸ்ரீ வ. கணபதிப்பிள்ளையவர்களுக்கும் என் வந்தனஞ் சொல்லுகின்றேன்.

இந்நூல் ஆருகத மகாபுராணத்திற் கூறிய நவவாசுதேவப்பிரதிவாசுதேவர்களிற் திப்பிரஷ்ட வாசுதேவனதும் அவ்வாசுதேவனுக்குப் பகையாய் அவதரித்த அயக்கிரீவப்பிரதிவாசுதேவனதுஞ் சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறிப், பெரும்பாலுஞ் சமண காவியங்கள் துறவும் முத்தியும் உணர்த்தி

முடியுமாறுபோல, இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரருட் சிரேயசுவாமி தீர்த்தகாலத்திற் சுரமைநாட்டின்கண் போதனமாநகரத்திலிருந்து அரசுபுரிந்த பயாபதி அரசன் தன் குமாரனை அவ்வாசுதேவனைப் பூமியாளவைத்துத் துறந்து தன் தேவிமாரோடு முத்திபெற்ற கதையை எடுத்துச் சொல்லும். இந்நூற் சீயவதையும் வித்தியாதரவிவாகமுஞ் சேடியர்சங்காரமுங் கிருஷ்ணசரித்திரத்திற் சேர்ந்தனவல்லவாயினுந், திவிட்டராசன் குணாதிசயங்கள் திருமாலின் அவதாரமாகிய கண்ணபெருமானதுந், திவிட்டனுக்கு மூத்தோனாகிய விசயன் குணாதிசயங்கள் கண்ணன் அண்ணன் பலபத்திரனதும் இலக்ஷணங்களோடு ஒருவாறு ஒத்திருக்கும்.

சீவகசிந்தாமணிச் சரித்திரத்தைச் சிந்தாமணிப் பதிப்பின் முதலிற் ஸ்ரீமத் சாமிநாதையரவர்கள் சுருக்கிக் காட்டியதுபோல, இந்நூலை எளிதிற் படித்து உணர்தற்கு உபயோகமாக இதன் முதலிலுந் திவிட்டன் கதையைப் பொழிப்பாகக் காட்டும்படி எனது இஷ்டர் சிலர் கேட்டுக்கொண்டனர். இக்கதையை வசனரூபமாக யாழ்ப்பாணம் வித்துவான் ஸ்ரீ தாவடி அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் எழுதிவருவதால் அதன் சாரத்தை இவ்விடம் வேறாகப் பதித்தல் அவசியமன்றென நிறுத்தினன். அன்றியும் இக்காலத்து மிகச் சிறந்த வித்துவான் ஒருவர் இந்நூற்கு உரையெழுதி அச்சிடுவிக்கக் கருதியிருப்பதாகவுந் தெரியவருகின்றது.

இக்கதையில் வரும் அரசராதியோர் பெயர் ஊர் சம்பந்தம் முதலிய அறிதல் கதைத்தொடர்ச்சியை லேசில் உணர்தற்கு உபயோகமாகுமாதலின் அவற்றிற்கு ஓர் அகராதி சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து இந்நூலைப் பதிப்பித்தற்கு உபயோகமான திரவியம் றங்கூனிலிருக்கும் என் சகோதரன் செல்வச் சிரஞ்சீவி இளையதம்பிப்பிள்ளையும் அவரது இஷ்டர் சிலருஞ் சேர்ந்து அனுப்பியதென்று முன் தெரிவித்தேன். அவர்களைப் போல்வார் பிறர்க்கும் இப்படிப்

பட்ட விஷயத்தில் ஊக்கம் உண்டாதற் பொருட்டு அன்னோர் பெயர் விவரத்தை இவ்விடந் தருகின்றேன்.

பணம் அனுப்பினோர் பெயர்வழி.

௳-ள-ள-ஸ்ரீ தி. எம். குட்டியாபிள்ளையவர்கள், றங்கூன் கமிசேரியட் ஒறுட்டிச்சாலை மானேஜர் ரூ க௦௦.

,, ஏ. சரவணமுதலியாரவர்கள், றங்கூன் கன்டிறோலர் ஆபீசு சுப்பரின்டென்டன்ட் ரூ ரு௦.

,, வி. நமசிவாயபிள்ளையவர்கள், எம். ஏ., பி. எல்., கல்கத்தா ஹைகோர்ட்வக்கீல், றங்கூன் றிக்கார்டர்ஸ்கோர்ட் அட்வக்கேட் ரூ ரு௦.

,, பா. குப்புசாமிமுதலியாரவர்கள், றங்கூன் கமிசேரியட் மானேஜர் ரூ ரு௦.

,, தி. வி. கிருஷ்ணசாமிநாயுடுகாரு, றங்கூன் கண்டிறுக்றர் ரூ ரு௦.

,, பி. வேதாசலமுதலியாரவர்கள், றங்கூன் பர்மா ஸ்டேட் றேல்வே பொக்கிஷதாரர் ரூ ரு௦.

,, தி. எம். பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள், றங்கூன் பேப்பர் கறென்ஸி ஆபீசு பொக்கிஷதாரர் ரூ ரு௦.

,, சி. வை. இளையதம்பிப்பிள்ளையவர்கள், றங்கூன் டிப்டி கம்மிஷனர் ஆபீசு ஹெட் அக்கவுண்டன்ட் ரூ க௦௦.

ஆ ரூ ரு௦௦.

இவர்கள் செய்த இவ்வுபகாரத்தை யான் ஒரு போதும் மறவேன். இவர்கள் முன் மாதிரியைப் பின்பற்றி இன்னும் அனேகர் தத்தமக்கு ஏற்ற வித்துவான்களைக்கொண்டு பற்பல பழைய தமிழ்நூல்களை வெளிப்படுத்தி நிலைநிறுத்தக் கலைமகள் கடாட்சிப்பாளாக.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை
விரோதிஹூ கார்த்திகைமீ } சி. வை. தா.

றன் பூர்வசொரூபம் அறிந்து திருத்தப்படற்பாலனவாம். உரையாசிரியர்கள் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுளிலாவது மேற்கோள்களிலாவது புகுந்த வழுக்களே பிரதிகளிற் கண்டபடி ஒப்பிக்கப்பட்டன. அவைகள் அவ்வவ நூலாராய்ச்சியாற் பிறர் அப்பப்போ திருத்திக் கொள்ளக்கூடியன. இவை அவ்வாறு பின் எக்காலத்துந் திருத்தப்படா. இரண்டாவது, உதாரணங்கள் மேற்கோள்களிற் புகுந்திருக்கும் வழுக்கள் தாமும் ஆங்காங்கு எடுத்தோதிய பொருட்டுணிபிற்கு எம்மாத்திரம் வேண்டியதோ அதனுட்புகுந்த வழுவல்ல. எஞ்சிய பாகங்களில் ஏதாவது வழுக்கிடத்தலாற் கற்போர் பெறக் கருதிய பயன் எவ்வாற்றானுஞ் சிதைவுபடாது. உதாரணமாகச் "செய்யுளுளும் மூன்றாகலு முரித்தே" என்னும் இலக்கணமும் அதனுரையும் வழுப்படாமல் ஆராய்ந்து பதிந்திருக்க, அதற்கு இலக்கியமாகக் காட்டிய செய்யுள்கள் "தெண்டிரைமிசைப்பாயுந்து" "நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து" என்று பிரிந்தாலென்! "தெண்டிரைமிசைப்பாயுந்துநீர்" "கோழிகூப்பெயர்க்குந்து" என்று பிரிந்தாலென்! "தெண்டிரை" என்றிருப்பினென்! "தண்டிரை" என்றிருப்பினென்! தெண்டிரையோ தண்டிரையோ எப்படியும் "நீர்" எதனைச்சேர்தல் சரியென்பதும் அவ்விலக்கியங்கள் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நூல்களாற் றிருந்த உணர்தற்பாலவாயினும் "பாயுந்து" "பெயர்க்குந்து" எனவரும் விதியினை உணரும் உணர்ச்சி அவ்வழுவாற் சிதைவுபடாதன்றோ? நீர்க்கோழிக்குக் கூவுதற்றொழிலில்லையாதலானும் பாயுந்து என்னும் எச்சத்திற்கு முடியும்பெயர் வேண்டுமாதலானுஞ் சிறிதாலோசனையால் "நீர்" முன்வாக்கியத்தோடு சேர்தற்பாலதென்றும் புத்திநுட்பக்குறைவால் ஏட்டுத்தொடரெழுத்தைப் பிரிக்க அறியாமல் வழுப்பட்டதென்றுஞ் சொல்வீராயின், அற்றன்று; கூவுதற்கு அழைத்தற் பொருளும் உண்டென்றும் நீர்க்கோழி தன் துணையைத் தன்னோடு செல்வான் அழைத்துப் பெயர்த்தல் இயல்பென்றும், பெயருந்து என்னாது பெயர்க்குந்து என்றதாற் றன்பெயர்ச்சியைக் கருதாது துணையைப் பெயர்த்தலைக் கொள்ளலுங்

அனுபந்தம்.

புதுத்திருத்த உதாரணம்.

சருக்கம்.	செய்யுள்.	பாடம்.	திருத்தம்.
நகரம்	௩0	மாண்பிவன்	மாண்பினும்
குமாரகாலம்	க	அமர்ந்தகற்பம்	அமரர்கற்பம்
மந்திரசாலை	௫௩	மன்னும்	மண்ணும்
	௬௩	அரிமஞ்சு	அரிமஞ்சு
	௬௭	[illegible]போடு	ஈங்குநங்குலக்கொப்பு
	எஎ	மடமாதர்	மடமாநின்று
	க00	வீட்டினன்	ஈட்டினன்
	க௬0	ஆழியாற்கடலிடம்	ஆழியாற்ககலிடம்
	க௬உ	ஒன்பதென்பவே	ஒன்பதொன்பதே
	க௮௮	செய்யதேவிதுமினி	செய்யதோர்துதினித்
தூது	க௪	தயங்கிதனெனப்	அங்கதனெனும்
	,,	அன்னவிருவானூற்	பொன்னவிருநூல்கெழு
	௩௪	வெம்முலை	வெம்முகம்
	௪0	நிஜையா	துணியா
	௪௫	பூமரக்குழாம்	சாமரக்குழாம்
	௫0	வாய்நெடுங்கணூர்	வாயநெடியகண்
	௬0	மைம்முகத்து	வெம்முகத்து
	க௪௮	பொற்றாமரை	போர்த்தாமரை
சீயவதை	௪௭	அவரல்லன	பொழுதும்மலால்
	௯௯	கொடுமின்	தெரிமின்
	க௪௪	உடன்றெழுந்த	உடைந்தொழிந்த
கல்யாணம்	கஎ0	நடக்கவல்ல	நடையிற்றூய
	க௯க	அன்றோர்	வின்றோர்
	உ0உ	மேய்ந்து	நீத்து
	உஎ0	பால்பணியவைத்த	வால்வளைபயின்று
அரசியல்	௩௬	தகர்த்து	புடைத்து
	உ0க	வேலினலவ்	வேலின்வந்த
	௩௯எ	வெண்டாமரை	தாமரைவெண்
	௪0க	மரையும்	மரைப்புரையும்
சுயம்வரம்	௩௬	வல்லிதழ்	வள்ளிதழ்
	க௯௬	அரவம்படிந்தாள்	ஆயம்படிந்தாள்
	உ௪௫	முலைகடோளவர்கள்	முலைகளோடவர்கள்
முத்தி	௯	நனிந்து	நலிந்து

சூளாமணிச்சிறப்புப்பெயரகராதி

அங்கதன்-ஒருநிமித்திகன்
அங்கம்-ஒருதேயம்
அங்காரவேகன்-சுவலனபுரத்தரசன்
அசோதரன்-ஒருமுனிவன்
அச்சுவகண்டன், அச்சுவக்கிரீவன்-இரத்தினபல்லவத்தரசன்; மயூரகண்டன் மகன்; பூலோக வித்தியாதரலோகங்கள் முழுதுந் திறைபெற்று அதிபதித்துவஞ் செலுத்தியவன்; நவப்பிரதிவாசுதேவர்களில் ஒருவன்.
அச்சுவபுரம் - ஒருவித்தியாதரநகரம்
அஞ்சுமான்-மருசியின் தந்தை.
அத்தினபுரம்-குருகுலத்தரசர் நகரம்
அபிநந்தனன்-ஒருசாரணன் [ம்
அ[illegible] ஒருவித்தியாதர நகர
அ[illegible] - அருக்ககீர்த்தி மகன் [ழி
அமிர்தபிரபை-சயம்பிரபைதோ
அமிழ்தபதி - ஒருவித்தியாதர நகரம்
அயகண்டன், அயக்கிரீவன்-அச்சுவக்கிரீவன்
அயோத்தி - இக்குவாகுலத்தரசர் நகரம்
அரிகண்டன் - கேமாநகர ராசகுமாரன்
அரிகேது-ஒருவித்தியாதரன்; மாயாசிம்மமாகத் திவிட்டனிடம் அரிமஞ்சுவால் அனுப்பப்பட்டவன்
அரிசேனன் - ஒருவித்தியாதரன்; அச்சுவகண்டன் தோழன்.
அரிபுரம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
அரிமஞ்சு - அச்சுவக்கிரீவன் மந்திரி
அருக்ககீர்த்தி - சடியரசன்மகன்; திவிட்டன் மைத்துனன்
அருசிமாலை-மருசியின் தாய்
அருஞ்சயன் - இந்திரசஞ்சயராசகுமாரன்
அவந்தி-ஒருதேயம் [ன்
அளிதாங்கன்-திரிபுரராச குமார
இந்திரசஞ்சயம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
இரதநூபுரம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
இரத்தினகண்டன் - அச்சுவகண்டன் மக்கள் நூற்றுவரில் மூத்தவன்
இரத்தினபல்லவம் - ஒருவித்தியாதர நகரம்
இரத்தினபுரம் - ஒருவித்தியாதர நகரம் [ன்
இரமியதரன் - தேவரவணத்தரச
உறந்தை-ஒருநகரம்
ஏமாங்கதம்-ஒருநகரம்
ஏமாங்கதன் - சித்திரகூடராச குமாரன்
கங்கை - கீழ்க்கடலிற்பாயும் ஓர் யாறு
கச்சன் - காசிராசன்; சடியரசன் இவன்மரபிற் தோன்றியவன்
கந்தமாதனம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்

கந்தருவம்-ஒருவித்தியாதரநகரம்
கமலபாலதை, கமலமாலினி-ஒரு வித்தியாதர அரம்பை
கருட[illegible]னன்-[illegible]புரத்தரசன்
கலிங்கம்-ஒருதேயம்
கலியாணிகை - ஒரு வித்தியாதர அரம்பை
கனககாமன்-அச்சுவகண்டன் படைவீரரில் ஒருவன்
கனகசித்திரன் - அச்சுவபுரத்தரசன் குமாரன்
கனகசித்திரை - அச்சுவகண்டன் தேவி
கனகபல்லவம் - ஒருவித்தியாதர நகரம்
காசி-ஒருநகரம்
காந்திமதி-பவனவேகன்மனைவி
காபுரம்-ஒருநகரம்
காயன் - பிரசாபதி படைவீரரில் ஒருவன்
காமுகன்-பிரசாபதி படைவீரரில் ஒருவன்
கிருதமாதனம் - ஒரு வித்தியாதர நகரம்
கின்னரகீதம் - ஒருவித்தியாதர நகரம்
கீதமாபுரம் - ஒருவித்தியாதரநகர[ம்
குணசேனன் - அச்சுவக்கிரீவன் சேனைவீரரில் ஒருவன்
குண்டலபுரம் - ஒரு வித்தியாதர நகரம்
கோசலம்-ஒருதேயம்
கோடிசிலை-சுரமை நாட்டில் ஒரு மலை.
சகடந்தனன்-ஒரு சாரணன்
சக்கிரவாளம்-ஒருவித்தியாதர நகரம
சசி-பிரசாபதியின் இளையராணி
சடி-இரதநூபுரத்தரசன்; அருக்ககீர்த்திக்குஞ் சயம்பிரபைக்குந் தந்தை
சண்டவேகை - மாயாவிஞ்சைத் தெய்வம்
சதவிந்து - ஒருநிமித்திகன்; சடியரசன் புரோகிதன்
சயசேனன்-பவகிரிபுரத்தரசன்
சயம்பிரபை திவிட்டன்தேவி; சடியரசன் புத்திரி
சயம்பூல் - வடமலையில் அரசுபுரிந்து பின் துறவினால் அதிகமேன்மை பெற்றவன்
சார்த்தூலகன்-பிரசாபதிபடைவீரரில் ஒருவன்
சிங்ககேது - கனகபல்லவராச குமாரன்
சித்திர[illegible] ஒருவித்தியாதர நகரம்
சித்திரதரன் - சோபனபுரத்தரச[ன்
சித்திரதரன் - போதனபுரத்தில் ஒரு சிற்பன்
சித்திராதன்-ஶ்ரீநிலை ராசகுமார[ன்
சிந்து - பேற்கடலிற் பாய்வதோர் யாறு
சிந்து - ஒருதேயம்; சுரமைநாட்டைச் சேர்ந்தது
சுகண்டன் - அச்சுவக்கிரீவன் தம்பி
சுச்சுதன் - சடியின் மந்திரிகளில் ஒருவன்
சுதசாகரன்-சடியின்மந்திரிகளில் ஒருவன்
சுதஞ்சனை-கச்சன்மனைவி
சுதாரை-அருக்ககீர்த்தி புதல்வி
சுமந்திரி-சடியின் முதல் மந்திரி
சுரமியம் - சுரமை நாட்டில் ஒரு வனம்
சுரமை-பிரசாபதியரசன் நாடு
சுரேந்திரகாந்தம் - ஒருவித்தியாதர நகரம்
சுவணகேது - அச்சுவகண்டன் படைவீரரில் ஒருவன்
சுவலனபுரம்-ஒருவித்தியாதர நக[ரம்
சுவலனரதன்-அமராபுரத்தரசன் சடி அரசன் தம்பி

சூரியபுரம்-அரிகுலத்தரசர் நகரம்
சொன்னரதன்-இரத்தினபுர ராசகுமாரன்
சோதிமாலை-திவிட்டன் புதல்வி
சோதிமாலை - மேகவாகனன் புதல்வி; அருக்ககீர்த்தி மனைவி
சோபனம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
திரிபுரம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
திருநிலயகம்-போதனநகரில் ஒரு நந்தவனம்
திருநிலயகம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
திவகரன்-கந்தமாதனத்தரசன்
திவிட்டன் - பிரசாபதியின் இளையராணிவழிப்புத்திரன்; நவவாசுதேவ அவதாரத்தில் ஒன்று
துருமகாந்தன்-புட்பமாகாண்டத்திற்குக் காவலாக வைக்கப்பட்டவன்
தூமகேது-மேககூடத்தரசன்
தேவசேனன்-பிரசாபதி சேனாவீரரில் ஒருவன்
தேவரவணம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
நமி-கச்சன் புதல்வன்
நாதவன்-குண்டலபுரத்தின் முதல் அரசன்; இவனாற் தோன்றியகுலம் நாதவகுலம்
நீலகண்டன்-அச்சுவக்கிரீவன் தம்பி
நீலரதன்-அச்சுவக்கிரீவன் தம்பி
நீலாங்கனை - மயூரகண்டன் மனைவி
பதுமரதன்-மேகபுரராசகுமாரன்
பயாபதி-பிரசாபதி
பரதன்-இக்குவாகுலத்தில் ஓரரசன்
பவகிரி-ஒருவித்தியாதரநகரம்
பவச்சுதன்-சடியின் மந்திரிகளில் ஒருவன்
பவபுரம்-ஒருவித்தியாதரநகரம்
பவனஞ்சன் - கின்னரகீதராசகுமாரன்
பவனவேகன்-பவபுரத்தரசன்
பிரசாபதி - சுரமைநாட்டரசன்; திவிட்டன் தந்தை; வாகுவலி வமிசத்திற் தோன்றியவன்
பிரிதிமதி-சயசேனன் மனைவி
பிரீதிவர்த்தனன் - வருத்தமான புரத்தரசன்
புட்பமாகாண்டம்-பிரசாபதியின் நந்தவனம்
போதனம் - சுரமைநாட்டிராசதானி
மகதை-மகததேயம்
மதுரை-சந்திரகுலத்தரசர் நகரம்
மயூரகண்டன் - அச்சுவக்கிரீவன் தந்தை
மருசி-சடியரசனாற் பிரசாபதியினிடம் அனுப்பப்பட்ட தூதன்
மனோவனம் - சடியரசன் நந்தவனம்
மாதவசேனை-சசியின் தோழி
மிருகாபதி-பிரசாபதியின் முதற்தேவி
மேககூடம்- ஒருவித்தியாதரநகரம்
மேகபுரம்-ஒருவித்தியாதரநகரம்
மேகமாலினி - மேகவாகனன் மனைவி
மேகவாகனன் - சுரேந்திரகாந்த அரசன்
வங்கம்-ஒருதேயம்
வச்சிரகண்டன்-அச்சுவக்கிரீவன் தம்பி
வச்சிரதாடன்-சக்கிரவாளத்தரசன்
வயந்தசேனை-சசியின்தோழி
வயந்தமாதிலகை- சயம்பிரபையின் செவிலித்தாய்
வயந்தமாதிலகை - ஒருவித்தியாதர அரம்பை
வரசேனன்-அச்சுவகண்டன் சேனாவீரரில் ஒருவன்
வருத்தமானம் - ஒருவித்தியாதர நகரம்
வாகுவலி-ஓரரசன்; கச்சன் மருகன்; பிரசாபதி இவன் வழி

யிற் தோன்றியவன்
வாயுவேகன்-பிரசாபதி சேனாவீரரில் ஒருவன்
வாயுவேகை-சடியரசன் தேவி
வாயுவேகை - காந்திமதி தோழி; மருசியின் சகோதரி
வாரணவசி - உக்கிரகுலத்தரசன் நகரம்
விசயகூடம்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
விசயபத்திரன்-சயசேனன் புதல்வன்; சாசாரமென்னும் இந்திர பதவியை ஆண்டு பின்பு விச்சுவனாக அவதரித்தவன்
விசயன்-பிரசாபதியின் முதற்தேவிமுழிப்புத்திரன்; பலதேவன் அவதாரம்
விசயன்-திவிட்டன் புதல்வன்
விச்சுவன் - மேகவாகனன் புதல்வன்
விதூடகன்-திவிட்டன்விகடகவி
வியந்தசேனை-ஒருவித்தியாதர அரம்பை
வியாக்கிரரதன்-அரிபுரத்தரசன்
விருகசுடி-கந்தருவநகரத்தரசன்
வேகரதன்-அமிர்தபுரத்திராச குமாரன்
வேகரதன்-விசயகூடத்தரசன்
ஸ்ரீசேனன்-அச்சுவகண்டன் சேனாவீரரில் ஒருவன்
ஸ்ரீநிலை-ஒருவித்தியாதரநகரம்
ஸ்ரீநிலையகம்-திருநிலையகம்
ஸ்ரீபாலன்-திருநிலையகத்தரசன்
ஸ்ரீபாலன் - பிரசாபதியரசன் றம்பி

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூளாமணி

காப்பு.

வென்றான்வினையின்றொகையாகிவிரிந்துதன்க
ணொன்றாய்ப்பரந்தவுணர்வின்னொழியாதுமுற்றுஞ்
சென்றான்றிகழுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியாகி
நின்றானடிக்கீழ்ப்பணிந்தார்வினைநீங்கிநின்றார்.

பாயிரம்.

[illegible]ங்கண்ணுலகிற்கணிவான்சுடராகிநின்றான்
வெங்கண்வினை * போழ்ந்திருவைச்சரண்சென்ற † பெருநட்
பைங்கண்மதர்வைட்பகுவாயரியேறுபோழ்ந்த
செங்கண்ணெடியான்சரிதம்மிதுசெப்பலுற்றேன். (௧)

கொற்றங்கொணேமிநெடுமால்குணங்கூறவிப்பா
லுற்றிங்கொர்காதல்கிளரத்தமிழ்நூற்கலுற்றேன்
மற்றிங்கொர்குற்றம்வருமாயினுநங்கள்போல்வா
ரற்றங்கள்காப்பாரறிவிற்பெரியார்களன்றே. (௨)

நாமாண்டுரைக்குங்குறையென்னினுநாமவென்வேற்
றேமாலலங்கற்றிருமானெடுஞ்சேந்தனென்னுந்
தூமாண்டமிழின்கிழவன்சுடராரமார்பிற்
கோமானவையுட்டெருண்டார்கொளப்பட்டதன்றே. (௩)

---

* செய்யுமென்னும் முற்று. † சிரேயசுவாமிதீர்த்தகாலம்.

செங்கண்ணெடியான்றிறம்பேசியசிந்தைசெய்த
நங்கண்மறுவுமறுவன்றுநல்லார்கண்முன்ன
ரங்கண்விசும்பினிருள்போழ்ந்தகல்வானெழுந்த
திங்கண்மறுவுஞ்சிலர்கைதொழச்செல்லுமன்றே. (ச)

விஞ்சைக்கிறைவன்விரைசூழ்முடிவேந்தன்மங்கை
பஞ்சிக்கனுங்குஞ்சிலம்பாரடிப்பாவைபூவார்
வஞ்சிக்கொடிபோல்பவள்காரணமாகவந்த
செஞ்சொற்புராணத்துரையின்வழிச்சேறுமன்றே. (ரு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ரு.

முதலாவது

நாட்டுச்சருக்கம்.

மஞ்சுசூழ்மணிவரையெடுத்தமாலம
ரிஞ்சிசூழ்மணிநகரிருக்கைநாட்டது
விஞ்சைநீளுலகுடன்விழாக்கொண்டன்னது
துஞ்சநீணிதியதுசுரமையென்பவே. (க)

பங்கயங்கள்டுகொண்டலர்ந்தபாங்கெலாஞ்
செங்கயலினநிரைதிளைக்குஞ்செல்வமு
மங்கையர்முகத்தனமதர்த்தவாளரி
மங்கயற்பிறழ்ச்சியுமருதநீரவே. (உ)

ஆங்கவரணிநடையன்னத்தோட்டனை
திங்குரன்மழலையாற்சிலம்புந்தண்பணை
வீங்கிளமுலையவர்மெல்லென்சீறடி
பொங்கிருஞ்சிலம்பினுற்சிலம்புமூர்களே. (ங)

நிழலகந்தவழ்ந்துதேனிரந்துதாதுசேர்
பொழிலகம்பூவையுங்கிளியும்பாடுமே
குழலகங்குடைந்துவண்டறங்குங்கோதையர்
மழலையும்யாழுமேமலிந்தமாடமே. (ச)

காவியுங்குவளையுநெகிழ்ந்துகள்ளுமி
ழாவியுண்டடர்த்ததேனகத்துமங்கையர்
நாவியுங்குழம்புமுண்ணகிலநற்றவ
மேவிநின்றவரையுமெலியவிம்முமே. (௫)

வானிலங்கருவியவரையுமுல்லைவாய்த்
தேனிலங்கருவியதிணையுந்தேறல்சேர்
பானலங்கழனியுங்கடலும்பாங்கணி
நானிலங்கலந்துபொன்னரலுநாடதே. (௬)

வேறு.

முன்றிலெங்குமுருகயர்பாணியுஞ்
சென்றுவீழருவித்திரளோசையும்
வென்றிவேழமுழக்கொடுகூடிவா
னொன்றிநின்றதிருமொருபாலெலாம். (௭)

ஏறுகொண்டெறியும்பணைக்கோவலர்
கூறுகொண்டெழுகொன்றையந்தீங்குழல்
காறுகொண்டவர்கம்பலையென்றிவை
மாறுகொண்டுசிலம்புமோர்மாடெலாம். (௮)

அணங்கனுரணவாடன்முழவமுங்
கணங்கொள்வாரணக்கம்பலைச்செல்வமும்
மணங்கொள்வார்முரசும்வயலோதையு
மிணங்கியெங்குமிருக்குமோர்பாலெலாம். (௯)

கலவரின்னியமுங்கடலச்சிறார்
புலவுநீர்ப்பொருபூணெறிபூசலும்
நிலவுவெண்மணனீளிருங்கானல்வா
யுலவுமோதமுமோங்குமோர்பாலெலாம். (௧௦)

கைவிரிந்தனகாந்தளும்பூஞ்சுனை
மைவிரிந்தனநீலமும்வான்செய்நாண்
மெய்விரிந்தனவேங்கையுஞ்சோர்ந்ததே
னெய்விரிந்தனநீளிருங்குன்றெலாம். (௧௧)

கொன்றையுங்குருந்துங்குலைக்கோடலு
முன்றிலேறியமுல்லையம்பந்தரு
நின்றுதேனிரந்தூதவிரிந்தரோ
மன்றெலாமணநாறுமருங்கினே. (கஉ)

நீறவிண்டனநெய்தலுநாண்மதுச்
சேறுவிண்டசெந்தாமரைக்கானமு
மேறிவண்டினமூன்றவிழ்ந்ததே
னூறிவந்தொழுகும்மொருபாலெலாம். (கங)

கோடுடைந்தனதாழையுங்கோழிருண்
மோடுடைந்தனமூரிக்குவளையுந்
தோடுடைந்தன * சூகமுங்கற்பகக்
காடுடைந்தனபோன்றுளகானமே. (கச)

நீலவாலவட்டத்தினிறங்கொளக்
கோலும்பீலியகோடுயர்குன்றின்மே
லாலுமாமழைநீண்முகிலார்த்தொறு
மாலுமாமயிலாலுமொர்பாலெலாம். (கரு)

நக்கமுல்லையுநாகிளங்கொன்றையு
முக்கதாதடர்கொண்டொலிவண்டறு
வெக்கரீர்மணற்கிண்டியிளம்பெடைப்
பக்கநோக்கும்பறவையொர்பாலெலாம். (கசு)

துள்ளறுக்கவுட்கொண்டுசுரும்பொடு
கள்ளறாதசெந்தாமரைக்கானகத்
துள்ளறாதுறைதந்தோகையிரட்டுறப்
புள்ளறாதுபுலம்பினபொய்கையே. (கஎ)

வெண்முளைப்பசுந்தாமரைமென்சுருண்
முண்முளைத்திரளோடுமுனிந்துகொண்
டுண்முளைத்திளவன்னமுழக்கலாற்
கண்முளைத்ததடத்தகழியெலாம். (கஅ)

---

* சூகம்—தாமரை ஆம்பல் முதலிய நீர்ப்பூவின் பொதுப்பெயர்.

காந்தளங்குலையாற்களிவண்டினங்
கூந்திளம்பிடிவீசக்குழாங்களோ
டேந்துசந்தனச்சாரலிருங்கைம்மா
மாந்திநின்றுறங்கும்வரைமாடெலாம். (௧௯)

நீர்செய்கொன்றைதவிர்த்ததண்டேறலுண்
டேர்செய்கின்றவிளம்புலிருங்குழைக்
கார்செய்யோலைகறித்தொறுமெல்லவே
போர் * செய்மாவினம்பூத்தண்புறணியே. (௨௦)

அள்ளிலைக்குவளைத்தடமேய்ந்தசைஇக்
கள்ளலைத்தகவுட்கருமேதிபா
லுள்ளலைத்தொழுகக்குடைந்துண்டொற்
புள்ளலைத்தபுனலடுபுலங்களே. (௨௧)

கெண்டையஞ்சினைமேய்ந்துகிளர்ந்துபோய்
முண்டகத்துறைசேர்ந்தமுதலைமா
வண்டல்வார்கரைமாமகரக்குழாங்
கண்டுநின்றுகனலுங்கழியெலாம். (௨௨)

விண்ணிலாங்கழையின்கதிர்க்கற்றையு
மண்ணிலாங்குரல்வார்தினைவாரியு
மெண்ணிலாங்கவிளைவனவீட்டமு
முண்ணிலாங்குலவாமையுயர்ந்தவே. (௨௩)

பேழ்த்தகாயினபேரெட்பிறங்கிணர்
தாழ்த்தகாயனதண்ணவரைக்கொடி
சூழ்த்தகாய்த்துவரைவரகென்றிவை
மூழ்த்தபோன்றுளமுல்லைநிலங்களே. (௨௪)

மோடுகொண்டெழூரிக்கழைக்கரும்
பூடுகொண்டபொதும்பரோடுள்விராய்த்
தோடுகொண்டபைங்காய்துவள்செந்நெலின்
காடுகொண்டுளகண்ணகனாடெலாம். (௨௫)

---

*. செய்யுமென்னும் முற்று.

சங்குநித்திலமுந்தவழிப்பியுந்
தெங்கந்தீங்குலையூறியதேறலும்
வங்கவாரியும்வாரலைவாரியுந்
தங்குவாரியதண்கடனாடெலாம். (உசு)

வேறு.

கொடிச்சியர்புனத்தயற்குறிஞ்சிநெய்பக
ரிடைச்சியர்கதுப்பயற்கமழுமேழையங்
கடைச்சியர்களையெறிகுவளைகானல்வாயத
தொடுத்தலர்பிணையலார்குழலுட்டோன்றுமே. (உஎ)
கலவர்தஞ்சிறுபறையிசையிற்கைவினைப்
புலவர்தேம்பிழிமகிழ்குரவைபொங்குமே
குலவுகாற்கோவலர்கொன்றைத்தீங்குழ
லுலவுநீளசுணமாவுறங்குமென்பவே. (உஅ)
மாக்கொடியானையுமௌவற்பந்தருங்
கார்க்கொடிமுல்லைபுங்கலந்துமல்லிகைப்
பூக்கொடிப்பொதும்பருங்கானஞாழலுந்
தூங் * கொடிகமழ்ந்துதாந்துறக்கமொக்குமே. (உகூ)

நாட்டுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ஙரு.

இரண்டாவது

நகரச்சருக்கம்.

சொன்னநீர்வளமைத்தாயசுரமைநாட்டு கணிசார்ந்து
மன்னன்வீற்றிருந்துவைகநூலவர்வகுக்கப்பட்ட
பொன்னவிர்புரிசைவேலிப்போதனமென்பதுண்டோர்
நன்னகர்நாகலோகநகுவதொத்தினியதொன்றே. (க)
சங்கமேய்தரங்கவேலித்தடங்கடற்பொய்கைபூத்த
வங்கண்மாஞாலமென்னுந்தாமரையலரினங்கேழ்ச்
செங்கண்மால்சுரமையென்னுந்தேம்பொகுட்டகத்துவைகு
நங்கையார்படிவங்கொண்டநலத்ததுநகரமன்றே. (உ)

---

* கொடி—வாசனை.

செஞ்சுடர்க்கடவுடிண்டேரிவுளிகாறிவளவூனறு
மஞ்சுடைமதர்வைநெற்றிவானுழுவாயின்மாடத்
தஞ்சுடரிஞ்சியாங்கோரகழணிந்தலர்ந்ததோற்றம்
வெஞ்சுடர்விரியுமுந்நீர்வேதிகைமீதிட்டன்றே. (௩)

இரும்பிடுதொடரின்மாவினெழுமுதற்பிணித்தயானைக்
கரும்பிடுகவளமூட்டுநீகம்பலைகலந்தகாவி
னரும்பிடையலர்ந்தபோதினல்லியுண்டரற்றுகின்ற [ம.
சுரும்பொடுதுதைந்துதோன்றுஞ்சூழ்மதிலிருக்கையெல்லா

மானளாமதர்வைநோக்கின்மையரிமழைக்கணார்தங்
தேனளாமுருவக்கண்ணிச்செல்வர்தோடினைக்குமாடங்
கானளாங்காமவல்லிகற்பகங்கலந்தகண்ணன்
வானளாய்மலர்ந்துதோன்றுமணிவரையனையதொன்றே. (௫)

வேறு.

அகிலெழுகொழும்புகைமஞ்சினுடவு
முகிலிசைசயெனமுழாமுரன்றுவிம்மவுந்
துகிலிகைக்கொடியனார்மின்னிற்றோன்றவு
மிகலினமலையொடுமாடமென்பவே. (௬)

கண்ணெலாங்கவர்வனகனககூடமும்
வெண்ணிலாச்சொரிவனவெள்ளிவேயியுந்
தண்ணிலாத்தவழ்மணித்தலமுஞ்சார்ந்தரோ
மண்ணினுலியன்றிலமலைமாடமே. (௭)

மாடவாய்மணிமுழாவிசையுமங்கைய
ராடுவார்சிலம்பிணையதிருமோசையும்
பாடுவார்பாணியும்பயின்றுபல்கல
மூடிமாணகரதுமுரல்வதொக்குமே. (௮)

தாழிவாய்க்குவளையுந்தண்ணெனேதியர்
மாழைவாணெடுங்கணுமயங்கிவந்துசென்
றூழிவார்மின்குரலாலித்தார்த்தரோ
வேழைவாய்ச்சுரும்பினம்விளைக்குமென்பவே. (௯)

பளிங்குபோழ்ந்தியற்றியபலகைவேதிகை
விளிம்புதோய்நெடுங்கடைவீதிவாயெலாந்
துளங்குபூமாலையுஞ்சுரும்புந்தோன்றலான்
வளங்கொள்பூங்கற்பகவனமும்போலுமே. (௧௦)

காவிவாய்க்கருங்கணார்காமர்பூஞ்சிலம்
பாவிவாய்மாளிகையதிரக்கேட்டொறுந்
தூவிவான்பெடைதுணைதுறந்தகொல்லென
வாவிவாயிளவனமயங்குமென்பவே. (௧௧)

* விலத்தகைப்பூந்துணர்விரிந்தகோதையர்
நலத்தகைச்சிலம்படிநவிலவூட்டிய
வலத்தகக்குழம்புதோய்ந்தரசவீதிகள்
புலத்திடைத்தாமரைபூத்தபோலுமே. (௧௨)

கண்ணிலாங்கடிமலர்க்குவளைக்கற்றையும்
வெண்ணிலாத்திரளெனவிளங்குமாரமும்
வண்ணவான்மல்லிகைவளாயமாலையு
மண்ணன்மாநகர்க்கவைக்கரியவல்லவே. (௧௩)

தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுந்தீம்பலா
மேம்பழுத்தளிந்தனசுளையும்வேரியு
மாம்பழக்கனிகளுமதுத்தண்டட்டமுந்
தாம்பழுத்துளசிலதவளமாடமே. (௧௪)

மைந்தருமகளிருமாலைகாலையென்
றந்தரப்படுத்தவரறிவதின்மையாற்
சுந்தரப்பொற்றுகடுதைந்தபொன்னக
ரிந்திரவுலகம்வந்திழிந்ததொக்குமே. (௧௫)

யற்றமாநகருடைமன்னன்றன்னுய
ரொற்றைவெண்குடைநிழலுலகிற்கோருயிர்ப்
பெற்றியான் † பயாபதியென்னும்பேருடை
வெற்றிவேன்மணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே. (௧௬)

---

* விலம், நீர்நிலை—பள்ளத்தாக்கு. † பிரசாபதியென்றும் பாடம்.

எண்ணினரெண்ணகப்படாதசெய்கையா
னண்ணியரகன்றவர்திறத்துமாணையா
னண்ணுநர்பகைவரென்றிவர்க்குநாளினுந்
தண்ணியன்வெய்யனுந்தானைமன்னனே. (௧௭)

நாமவேனரபதியுலகங்காத்தநாட்
காமவேள்கவர்கணைகலந்ததல்லது
தாமவேல்வயவர்தந்தழலங்கொல்படை
நாமநீர்வரைப்பகநலிவதில்லையே. (௧௮)

ஆறிலொன்றறமெனவருளினல்லதொன்
றாறுசெய்துலகினினுவப்பதில்லையே
மாறின்றவரையும்வணக்கினல்லது
சீறிநின்றெவரையுஞ்செகுப்பதில்லையே. (௧௯)

அடிநிழலரசரையளிக்குமாய்கதிர்
முடிநிழல்முனிவரர்சரணமூழ்குமே
வடிநிழல்வனைகதிரெஃகின்மன்னவன்
குடைநிழலுலகெலாங்குளிரநின்றதே. (௨௦)

மனனியபகைக்குழாமாறும்வையகந்
துன்னியவரும்பகைத்தொகையுமின்மையாற்
றன்னையுந்தரையையுங்காக்குமென்பதம்
மன்னவன்றிறத்தினிமருளவேண்டுமோ. (௨௧)

மேலவர்மெய்ப்பொருள்விரிக்கும்வீறுசா
லூவினுற்பெரியவர்நுழைந்தசூற்றமா
வாலுநீரன்னமோடரசவன்னமே
போலநின்றுலகினைப்பொதுமைநீக்கினன். (௨௨)

கொதிநுனைப்பகழியான்குறிப்பினல்லதொன்
றிதுநமக்கிசைக்கெனவெண்ணுமெண்ணிலா
னொதுமலர்வெருவுறுநுவற்சியானபின்
னதுவவன்பகுதிகளமைதிவண்ணமே. (௨௩)

மற்றவன்றேவியர்மகரவார்குழைக்
கொற்றவர்குலங்களைவிளங்கத்தோன்றினு
ரிற்றதிம்மருங்குலென்றிரங்கவீங்கிய
முற்றுமுமூலையினர்கலையின்முற்றியுார். (உச)

பஞ்சனுங்கடியினர்பரந்தவல்குலார்
செஞ்சுணங்கிளமுலைமருங்குசிந்தினர்
வஞ்சியங்குழைத்தலைமதர்வைக்கொம்புத
மஞ்சுடரினர்க்கொசிந்தனையவைம்மையார். (உரு)

காமக்தொத்தலர்ந்தவர்கதிர்த்தகற்பினர்
தாமத்தொத்தலர்ந்துதாழ்ந்திருண்டகூந்தலார்
தூமத்துச்சுடரொளிதுளும்புதோளினர்
வாமத்தின்மயங்கிமைமதர்த்தவாட்கணர். (உசா)

ஆயிரரவரவர்க்கதிகத்தேவியர்
மாயிருவிசும்பினினிழிந்தமாண்பினர்
சேயிருந்தாமரைத்தெய்வமன்னரென்
றேயுரையிலாதவரிருவராயினர். (உஎ)

வே று.

தீங்கரும்பமிழ்தமூட்டித்தேனளாய்ப்பிழிந்தபோலு
மோங்கிருங்கடலந்தானைவேந்தணங்குறுக்குமின்சொல்
வீங்கிருங்குவவுக்கொங்கைமிகாபதிமிக்கதேவி
தாங்கருங்கற்பிற்றங்கைசசியென்பாள்சசியொடொப்பாள். ()

பூங்குழைமகளிர்க்கெல்லாம் பொன்மலர்மணிக்கொம்பன்ன
தேங்குழன்மங்கைமார்கடிலதமாய்த்திகழ்நின்றார்
மாங்கொழுந்தசோகமென்றுங்கிரண்டுமேவயந்தகாலத்
தூங்கெழுந்தவற்றையெல்லாமணிபெறவலருமன்றே. (உகூ)

பெருமகனுருகும்பெண்மைமாண்பினும்பேணிநாளு
மருவினும்புதியபோலுமழலையங்கிளவியாலுந்
திருமகள்புலமையாக்குஞ்செல்வியென்றிவர்கள்போல
விருவருமிறைவனுள்ளத்தொருவராயினியரானர். (கூo)

மன்னவனுவியாவார்மகளிரம்மகளிர்தங்க
ளின்னுயிராகிநின்றுனிறைமகனிவர்கடங்கட்
கென்னைகொலொருவர்தம்மேலொருவர்க்கிங்குள்ளமோட
முன்னவன்புணர்த்தவாறம்மொய்மலர்க்கணையினனே. (௩௧)

சொற்பகர்ந்துலகங்காக்குந்தொழில்புறத்தொழியவாங்கி
மற்பகரகலத்தானைமனத்திடைப்பிணித்துவைத்தார்
பொற்பகங்கமழப்பூத்ததேந்துணர்பொறுக்கலாற்றுக்
கற்பகக்கொழுந்துங்காமவல்லியங்கொடியுமொப்பார். (௩௨)

மங்கையரிருவராகிமன்னவனொருவனுகி
யங்கவரமர்ந்ததெல்லாமமர்ந்தருள்பெருகிநின்றுன்
செங்கயன்மதர்த்தவாட்கட்டெய்வமாமகளிர்தோறுந்
தங்கியவுருவந்தாங்குஞ்சக்கரன்றகைமையானுன். (௩௩)

முற்றுநீர்வளாகமெல்லாமுழுதுடனிழற்றுமூரி
யொற்றைவெண்குடையினீழலுலகுகண்படுப்பவோம்பிக்
கொற்றவனெடுங்கணுர்தங்குவிமுலைத்தடத்துமூழ்கி
மற்றவர்க்கரசசெல்வமின்னணமமர்ந்ததன்றே. (௩௪)

நகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - சுக.

மூன்றுவது

குமாரகாலச்சருக்கம்.

ஆங்கவர்திருவயிற்றமரர்கற்பமாண்
டீங்குடனிழிந்துவந்திருவர்தோன்றினர்
வாங்குநீர்த்திரைவளர்வளையுமக்கட
லோங்குநீர்கிழலுமொத்தொளிருமூர்த்தியார். (க)

பெண்ணிலாந்தகைப்பெருந்தேவிபேரமர்க்
கண்ணிலாங்களிவளருவகைகைமிகத்
தண்ணிலாவுலகெலாந்தவழ்ந்துவான்கொள
வெண்ணிலாச்சுடரொளிவிசயன்றேன்றினன். (உ)

ஏரணங்கிளம்பெருந்தேவிநாளுறச்
சீரணங்கவிரொளித்திவிட்டன்றோன்றினன்
நீரணங்கொளிவளைநிரந்துவிம்மின
வாரணங்கலர்மழையமரர்சிந்தினர். (௩)

திசையெலாந்தெளிந்தனதேவர்பொன்னக
ரிசையெலாம்பெருஞ்சிறப்பியன்றவேற்பவர்
நசையெலாமவிந்தனநலியுந்தீவினைப்
பசையெலாம்பறந்தனபலர்க்குமென்பவே. (௪)

செய்தமாணகரியிற்சிறந்துசென் றுசென்
றெய்தினர்குமராரம்பிராயமெய்தலு
மைதுழாநெடுங்கணார்மனத்துட்காமனு
ரைதுலாங்கவர்கணையரும்புவைத்தவே. (௫)

காமருவலம்புரிகமழூமேனியன்
தாமரையகவிதழ்தடுத்தகண்ணினன்
றாமருளிருடுணர்ந்தனையகுஞ்சியன்
பூமருபொலங்குழைபுரளுங்காதினன். (௬)

வாடலில்கண்ணியன்மலர்ந்தமார்பினன்
தாடவழ்தடக்கையன்றயங்குசோதியன்
கோடுயர்குன்றெனக்குலவுதோளினன்
பீடுடைநடையினன்பெரியநம்பியே. (௭)

பூவையம்புதுமலர்புரையுமேனியன்
றாவிரிதாமரைதொலைத்தகண்ணினன்
றீவிரியாம்பலிற்சிவந்தவாயினன்
மாவிரிதிருமறுவணிந்தமார்பினன். (௮)

செங்கயல்வலம்புரிதிகிரியென்றிவை
தங்கியவங்கையனடித்தண்போதினன்
மங்கலமழகளிறனையசெல்கைய
னிங்குமுன்மொழிந்தவற்கிளையநம்பியே. (௯)

திருவிளைத்துலகுகண்மலரத்தெவ்வர்தம்
புரிவளைநன்னகர்ச்செல்வம்புல்லென
வரிவளைத்தோளியர்மனத்துட்காமநோ
யெரிவளைத்திடுவதோரிளைமையெய்தினார். (௧௦)

உவர்விளைகடற்கொடிப்பவளமோட்டிய
துவரிதழ்வாயவர்துளங்குமேனியு
ரவர்கடம்மருள்கொலோவனங்கனைம்மலர்
கவர்கணைகடைக்கணித்துருவுகாட்டினார். (௧௧)

கடலொளிமணிவணன்கனவில்வந்தெம
துடலகம்வெறுவிதாயுள்ளம்வவ்வினான்
விடலிலனெம்முயிர்விடுக்குங்கொல்லென
மடவாலவர்குழாமயக்கமுற்றதே. (௧௨)

வார்வளைவண்ணனெம்மனத்துளான்பிற
ரோர்வளர்நெடுங்கணுக்கிலக்கமல்லனாற்
கார்வளர்கொம்பனாரிவர்கள்காமநோ
யார்வளர்த்தவர்கொலென்பவருமாயினார். (௧௩)

கண்ணிலாங்கவினொளிக்காளைமார்திறத்
துண்ணிலாவெழுதருகாமவூழெரி
வெண்ணிலாச்சுடர்சுடவிரிந்துநாண்விடாப்
பெண்ணிலாம்பிறிதுயிர்பெரியதில்லையே. (௧௪)

திருவளர்செல்வர்மேற்சென்றசிந்தைநோ
யொருவரினொருவர்மிக்குடையராதலா
லுருவளர்கொம்பனாருள்ளங்காய்வதோ
ரெரிவளர்த்திடுவதோரிளமையெய்தினார். (௧௫)

மற்றோர்நாளமரிகைக்கொடிகொண்மாமணிச்
சுற்றுவான்சுடரொளிதழுவிச்சூழ்மலர்
முற்றிவண்டினம்விடாமுடிகொள்சென்னியக்
கொற்றவனிளையவர்குழையவைகினான். (௧௬)

மஞ்சுடைமணிநகுமாலைமண்டபத்
தஞ்சுடரகிற்புகையளைந்துதேனளாய்ப்
பஞ்சுடையமளிமேற்பள்ளியேற்பவன்
செஞ்சுடரிரிவதோர்திறத்தனயினன். (கஎ)

மன்னவன்றுயில்விடுத்தருளமைந்தர்பொற்
றுன்னியவுடையினர்துதைந்தகச்சையர்
பின்னியஞாணினர்பிடித்தவில்லின
ரன்னவரடிமுதற்காவனண்ணினர். (கஅ)

தங்கியதவமொளிதடாவிவில்விட
மங்கலவுழைக்கலமருங்குசேர்ந்தன
வங்கவன்கண்கழூஉவருளிச்செய்தனன்
பங்கயமுகத்தர்பல்லாண்டுகூறினர். (கசு)

அந்தணராசிடைகூறியாய்மலர்ப்
பைந்துணர்நெடுமுடிபயிலவேற்றினர்
செந்துணர்நறுமலர்தெளித்துத்தேவர்மாட்
டிந்திரனனையவனிறைஞ்சியேத்தினன். (உ0)

விரையமர்கோதையர்வேணுக்கோலின
ருரையமர்காவல்பூண்கடையினூடுபோய்
முரசமர்முழங்கொலிமூரித்தானைய
னரசவைமண்டபமடைவதெண்ணினர். (உக)

பொன்னவிர்திருவடிபோற்றிபோற்றியேன்
றன்னமென்னடையவர்பரவவாய்துகிற்
கன்னியர்கவரிகாலெறியக்காவலன்
முன்னியநெடுங்கடைமுற்றமுன்னினன். (உஉ)

மஞ்சிவர்வளநகர்காக்கும்வார்கழ
னஞ்சிவர்வேனரபதியையாயிடை
வெஞ்சுடர்வாளினர்விசித்தகச்சையர்
கஞ்சுகியவர்கண்மெய்காவலோம்பினர். (உங)

வாசநீர்தெளித்தலர்பரப்பிவானக
மேசுளினிருக்கையவிலங்குசென்னிய
மூசுதேனெடுங்கடைமூன்றும்போய்ப்புறத்
தோசைநீண்மண்டபமுவந்ததெய்தினன். (உசு)

வேறு.

பளிங்கொளிகதுவப்போழ்ந்தபலகைகள்குலவச்சேர்த்தி
விளங்கொளிவிளிம்பிற்செம்பொன்வேதிகை வெள்ளிவேயுட்
டுளங்கொளிபவளத்திண்காற்சுடர்மணிதவழும்பூமி
வளங்கவின்றனையதாயமண்டபமலியப்புக்கான். (உரு)

குஞ்சரக்குழவிகவ்விக்குளிர்மதிக்கோடுபோலு
மஞ்சுடரெயிற்றவாளியணிமுகமலரவூன்றிச்
செஞ்சுடரணிபொற்சிங்காசனமிசைச்சேர்ந்தசெல்வன்
வெஞ்சுடருதயத்துச்சிவிரிந்தவெய்யவனொடொத்தான். ()

பூமருபுரிந்தநுண்ணூற்புரோகிதன்பொறிவண்டார்க்கு
மாமலர்ணிந்தகண்ணிமந்திரக்கிழவர்மன்ன
ரேமருகடலந்தானையிறைமகன்குறிப்புநோக்கித்
தாமரைச்செங்கட்சைகைபணித்ததானத்தரானார். (உஎ)

முன்னவரிருந்தபின்னைமூரிநீருலகங்காக்கு
மன்னவன்கழலைத்தங்கண்மணிமுடிநுதியிற்றீட்டி
பின்னவன்பணித்ததானம்பெறுமுறைவகையிற்சேர்ந்தார்
மின்னிவர்கடகப்பைம்பூண்வென்றிவேல்வேந்தரெல்லாம். ()

வழிமுறைபயின்றுவந்தமரபினர்மன்னர்கோமான்
விழுமலரடிக்கண்மிக்கவன்பினர்வென்றிநீரா
ரெழுவளர்த்தனையதோளாரிளையவரின்னநீரா
ருழையவராகவைத்தானுடைமால்களிற்றினனே. (உஅ)

காவலனென்னுஞ்செம்பொற்கற்பகங்கவின்றபோழ்தி
னுவலரென்னும்வண்டுநகைமுகப்பெயரினைய
பூவலர்பொலிவுநோக்கிப்புலமயங்களிப்பவாகிப்
பாவலரிசையிற்றோன்றப்பாடுபுபயின்றவன்றே. (௩௦)

பண்ணமைமகரநல்யாழ்ப்பனுவனூற்புலவர்பாடி
மண்ணமர்வளாகமெல்லாமலர்ந்தநின்புகழோடொன்றி
விண்ணகம்விளங்குதிங்கள்வெண்குடைநிழலின்வைகிக்
கண்ணமருலகங்காக்குங்கழலடிவாழ்கவென்றார். (௩௧)

மஞ்சுடைமலையின்வல்லிதொட்டரவான்வணங்கநின்ற
வஞ்சுடர்க்கடவுட்காத்தவருங்குலமல்லத்தோன்றி
வெஞ்சுடரெஃகமொன்றின்வேந்துகண்ணகற்றிநின்ற
செஞ்சுடர்முடியினாய்நின்கோலிதுசெல்கவென்றார். (௩௨)

இன்னணம்பலருமேத்தவினிதினங்கிருந்தவேந்தன்
பொன்னணிவாயில்காக்கும்பூங்கழலவனைநோக்கி
யென்னவரேனுமாகநாழிகையேழுகாறுங்
கன்னவிறோளினாய்நீவரவிடுகாவலென்றான். (௩௩)

ஆயிடையலகின்மெய்ந்நூலளவுசென்றடங்கிநின்றான்
சேயிடைநிகழ்வதெல்லாஞ்சிந்தையிற்றெளிந்தநீரான்
மேயிடைபெறுவனாயின்வேந்துகாண்குறுவன்கொல்லோ
நீயிடையறிசொல்லென்றோர்நிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

ஆங்கவனரசர்கோமான்குறிப்பறிந்தருளப்பட்டீ
ரீங்கினிப்புகுமினென்றானிறைவனையவனுஞ்சேர்ந்தான்
னீங்கிருந்தானையானும்வெண்மலர்பிடித்தகையா
லோங்கிருந்தானங்காட்டியுவந்தினிதிருக்கவென்றான். (௩௫)

உற்றதன்றொழுக்கிற்கேற்பவுலகுபசார்நீக்கிக்
கொற்றவன்குறிப்புநோக்கியிருந்தபின்குணக்குன்றொப்பான்
முற்றியவுலகின்மூன்றுகாலமுமுழுதுநோக்கிக்
கற்றநூற்புலமைதன்னைக்காட்டுதல்கருதிச்சொன்னான்.)

கயந்தலைக்களிற்றினாயோர்களுக்கண்டதுளதுகங்கு
நயந்ததுதெரியினம்பிநளிகடல்வண்ணன்றன்னை
விசும்பகத்திழிந்துவந்தோர்வேழம்வெண்போதுசேர்ந்த
தயங்கோளிமாலைசூட்டித்தன்னிடமடைந்ததன்றே. (௩௭)

மன்மலர்ந்தகன்றமார்பமற்றதன்பயனுங்கேண்மோ
நன்மலர்நகைகொள்கண்ணிநம்பிதன்னுமமேத்தி
மின்மலர்ந்திலங்குபைம்பூண்விஞ்சைவேந்தொருவன்வந்து
தன்மகளொருத்திதன்னைத்தந்துதான்போகுமென்றான். ( )

கட்பகர்திவலைசிந்துங்கடிகமழ்குவளைக்கண்ணித்
திட்பமாஞ்சிலையினாய்நீதெளிகநாளேழுசென்றா
லொட்பமாயுரைக்கவல்லானொருவனோரோலைகொண்டு
புட்பமாகாண்டமென்னும்பொழிலகத்திழியுமென்றான் (௩௯)

என்றவனியம்பக்கேட்டேயிருந்தவர்வியந்துநோக்கிச்
சென்றுயர்திலகக்கண்ணித்திவிட்டனித்திறத்தனேயா
மொன்றியவுலகமெல்லாமொருகுடைநீழற்காக்கும்
பொன்றிகழலங்கன்மார்பபோற்றிபொய்யன்றிதென்றார். ( )

உரையமைந்திருப்பவிப்பாலோதுநாழிகையொன்றோட
முரசமொன்றதிர்த்ததோங்கியதிர்தலுமுகத்தினாலே
யரசவைவிடுத்தவேந்தனகத்தநூலவரைநோக்கி
வரையுயர்மாடக்கோயின்மந்திரசாலைசேர்ந்தான். (௪௧)

வேறு.

கங்குல்வாய்க்கனவவன்கருதிச்சொற்றது
மங்கலப்பெரும்பயன்வகுத்தவண்ணமுங்
கொங்கலர்தெரியலான்கூறிக்கொய்ம்மலர்த்
தொங்கலார்நெடுமுடிசுடரத்தூக்கினான். (௪௨)

சூழுநீருலகெலாந்தொழுதுதன்னடி
நீழலேகிரந்துகண்படுக்குநீர்மையா
னாழியங்கிழவனுயலருமென்பது
பாழியந்தோளினாய்பண்டுங்கேட்டுமே. (௪௩)

நற்றவமுடையனோநம்பியென்றுபூண்
விற்றவழ்சுடரொளிவிளங்குமேனியக்
கொற்றவன்குறிப்பினையறிந்துகூறிய
மற்றவர்தொடங்கினார்மந்திரத்துள்ளார். (௪௪)

வே று.

சங்கலேகையுஞ்சக்கிரலேகையு
மங்கையுள்ளனவையர்க்காதலாற்
சங்கபாணியான்சக்கிராயுத
மங்கையேந்துமென்றறையல்வேண்டுமோ. (௪௫)

வே று.

விஞ்சையருலகுடைவேந்தன்றன்மகள்
வஞ்சியங்கொடியிடைமயிலஞ்சாயலா
ளெஞ்சலின்றியங்கிவந்திழியுமாய்விடி
லஞ்சிநின்றிவ்வுலகாட்சிசெல்லுமே. (௪௬)

நாமினிமற்றவண்மொழிந்தநாளினுற்
றேமருசிலாதலந்திருத்தித்தெய்வமாந்
தூமருமாலையாய்துருமகாந்தனைக்
காமருபொழிலிடைக்காவல்வைத்துமே. (௪௭)

என்றவர்மொழிந்தபினிலங்குபூணினு
னன்றதுபெரிதுமென்றருளிநாடொறுஞ்
சென்றவன்காக்கெனமொழிந்துதேங்குழ
லின்றுணையவர்கடங்கோயிலெய்தினுன். (௪௮)

எரிபடுவிரிசுடரிலங்குபூணினுன்
றிருவடிதொழுதுசெல்துருமகாந்தனும்
வரிபடுமதுகரமுரலவார்சினைச்
சொரிபடுமதுமலர்ச்சோலைநண்ணினுன். (௪௯)

குமாரகாலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௧௧௮.

நான்காவது

இரதநூபுரச்சருக்கம்.

புரிசைநீண்மதிற்போதனமாநக
ரரசர்வார்த்தையவ்வாறதுநிற்கவே
விரைசெய்வார்பொழில்விஞ்சையர்சேடிமே
லுரையையாமுரைப்பானுறகின்றதே. (௧)

நிலவுவெண்சுடர்பாய்நிலமொப்பநீண்
டுலவுநீள்கடலீண்டியுயர்ந்துபோ
யிலகுவின்மணிவானியன்மாடெலாம்
விலகநின்றதுவிஞ்சையர்குன்றமே. (௨)

நோக்கவானவர்சூழ்குழலாரொடு
மொக்கவாங்குளராய்விளையாடலா
லுக்கசோதிகள்சோலையினூடெலாஞ்
செக்கர்வானகமுஞ்சிறிதொக்குமே. (௩)

அவிளுங்காதலராயரமங்கையர்
பவழவாயமுதம்பருகிக்களி
தவழுமென்முலைபுல்லத்ததைந்ததார்
கமழ்கின்றனகற்பகச்சோலையே. (௪)

கிளருஞ்சூழொளிக்கின்னரதேவர்தம்
வளரும்பூண்முலையாரொடுவைகலாற்
* துளருஞ்சந்தனச்சோலைகளூடெலா
நளிருந்தெய்வநறுங்குளிர்நாற்றமே. (௫)

மங்குல்வாடைவந்தார்வனமீதுழாய்ப்
பொங்குதாதொடுபூமதுக்கொப்பளித்
தங்கராகமளாயரமங்கையர்
கொங்கைவாரிகள்மேற்குதிகொள்ளுமே. (௬)

தேனகத்துறையுஞ்செழுஞ்சந்தனக்
கானகத்தழையின்கீழ்ச்சேக்கைமே
லானகத்தவர்போகமுவந்தரோ
வானகத்தவர்வைகியவைகலே. (௭)

மஞ்சுதோய்வரைமைந்தரொடாடிய
வஞ்சிலோதியர்ராரளகப்பொடி
பஞ்சராகம்பதித்தபளிக்கறை
துஞ்சுபாறைகள்மேற்றுதைவுற்றதே. (௮)

---

* துளர்தல்—மெல்லொன்றுலித்தல்.

மாதரார்நடைகற்கியவானிழிந்
தூதுவண்டுணவூழடியூன்றிய
பாதராகம்பதித்தபளிக்கறை
காதலார்தமகண்கவர்கின்றதே. (௯)

ஆகுபொன்னறைமேலருவித்திரள்
நாககன்னியராடலின்ஞால்கைம்மா
வேகமும்மதவெள்ளமளாவிய
போகமல்லிகைநாறும்புனல்களே. (க௦)

பூக்களாவனபொன்மரைபூம்பொழிற்
காக்களாவனகற்பகச்சோலைகள்
வீக்குவார்கழல்விஞ்சையர் * சேடிமே
லாக்கியாமுரைக்கின்றதிங்கென்கொலோ. (கக)

வரைமின்மேன்மதிகோடுறவைகிய
திருவணிஒளிளித்தென்றிசைச்சேடிமே
விரதநூபுரச்சக்கரவாளமென்
றுரைசெய்பொன்னகரொன்றுளதென்பவே. (க௨)

வேறு.

அம்பொன்மாலையார்களித்தலத்தெழுந்தரத்தவாய்க்
கொம்பனார்கொடுத்தமுத்தநீரவாயகோழரைப்
பைம்பொன்வாழைசெம்பொனே பழுத்துவீழ்ந்தசோதியால்
வம்புபாய்ந்துவங்தொசிந்துசாறுசார்வுமானுமே. (க௩)

வேய்கிழுன்னிலாவிலங்குவெள்ளிவிம்முபாளைவாய்ப்
பாய்கிழற்பசுங்கதிர்ப்பருமணிக்குலைகுலாய்ச்
சேய்கிழற்செழும்பொனுற்றிரண்டசெம்பழத்ததாய்ப்
போய்கிழற்பொலிந்துவீழ்வபோன்றபூகராசியே. (க௪)

காந்திகின்றகற்பககிழற்கலந்துகையறப்
பாய்ந்தெரிந்தபோல்விரிந்துபாரிசாதமேற்செய
வாய்ந்தெரிந்தசெம்பொன்மாடவாயிலாறுகண்கொளப்
போந்தெரிந்தபோன்மரம்புறம்பொலிந்திலங்குமே. (க௫)

---

* வித்தியாதரஞர்.

மாசில்கண்ணிமைந்தரோடுமங்கைமார்திளைத்தலிற்
பூசுசாந்தழித்திழிந்தபுள்ளிவேர்புலர்த்தலால்
வாசமுண்டமாருதந்தென்வண்டுபாடமாடவாய்
வீசவெள்ளிலோத்திரப்பொதும்பர்பாய்ந்துவிம்முமே. (கசு)

ஆர்ந்துணர்த்ததமாலமும்மசோகபல்லவங்களுந்
தாந்துணர்த்தசைத்தனதழைத்தலைத்தடாயின
மாந்துணர்ப்பொதும்பர்வந்துவைகமற்றதூன்றலாற்
றேந்துணர்ச்சுமந்தொசிந்தசைந்ததேவதாரமே. (கஎ)

தெய்வயாறுகாந்தளஞ்சிலம்புதேங்கொள்பூம்பொழிற்
பௌவமுத்தவார்மணற்பறம்புமௌவன்மண்டப
மெவ்வமாடுமின்னபோலிடங்களின்பமாக்கலாற்
கவ்வையாவதங்ககர்க்குமாரனூர்செய்கவ்வையே. (கஅ)

மற்றமாநகர்க்குவேந்தன்மானயானைமன்னர்கோ
னற்றமின்றிநின்றசீரமற்பெயர்ப்புணர்ச்சியான்
முற்றுமுன்சடிப்பெயர்சொன்மூன்றுலகுமான்றெழப்
பெற்றுநின்றபெற்றியான்பீடியாவர்பேசுவார். (கக)

இங்கண்ஞாலமெல்லைசென்றிலங்குவெண்குடைநிழல்
வெங்கண்யானைவேந்திறைஞ்சவென்றியின்விளங்கினான்
கொங்குகொண்டுவண்டுறைந்துகுங்குமக்குழம்பளா
யங்கராகமங்கணிந்தலர்ந்தவாரமார்பினான். (உ௦)

விச்சையாயமுற்றினான்விஞ்சையார்களஞ்சநின்
றிச்சையாயவெய்தினானேந்துசெம்பொனீண்முடிக்
கச்சையானைமானவேற்கண்ணிலங்குதாரினான்
வெச்சென்ச்சொலொன்றுமேவிடுத்துமெய்ம்மையேயினான்.

வேறு.

வெற்றிவெண்குடைவிஞ்சையர்வேந்தவ
னொற்றையந்தனிக்கோலுலகோம்புநாட்
குற்றமாயதொன்றுண்டுகுணங்களா
லற்றகீழுயிர்மேலருளாமையே. (உஉ)

செம்பொனீண்முடியான்செருவின்றலை
வெம்புவேலவன்விஞ்சையர்மண்டில
நம்பியாள்கின்றநாளினடுங்கின
கம்பமாடக்கதலிகைபோலுமே. (உ௩)

மின்னுவார்ந்தமந்தாரவிளங்கிணர்
துன்னுதொன்முடியானெளிசென்றநாண்
மன்னுமாடவர்மேல்வளைந்திட்டன
பொன்னனார்புருவச்சிலைபோலுமே. (உச)

வெண்ணிலாச்சுடருந்தனிவெண்குடை
யெண்ணிலாப்புகழானினிதாண்டநா
ளுண்ணிலாப்பலவாயுளவாயின
கண்ணனுரொடுகாமக்கலங்களே. (உரு)

மாக்கண்வையமகிழ்ந்துதன்றுணிழ
னேக்கிவைகநுனித்தவனுண்டநாட்
டாக்கணங்கனையார்தமதாயரால்
வீக்கப்பட்டனமென்முலைவிம்முமே. (உசு)

வடியவானவனுளவும்வாய்களிற்
கடியவாயினகள்ளவிழ்தேமல
ரடியவாய்ப்பயப்பட்டடங்காவலர்க்
கொடியவாயினகொங்கவிழ்சோலையே. (உஎ)

மாயமாயநின்றுன்வரைமார்பிடை
மேயபூமகள்போலவிளங்கினு
யேவாமுறுவற்றுவர்வாயவள்
வாயுவேகையென்பாள்வளர்கொம்பனுள். (உஅ)

பைம்பொற்பட்டமணிந்தகொல்யானையா
னம்பொற்பட்டநறுங்குழலார்க்கெலாஞ்
செம்பொற்பட்டஞ்செறிந்ததிருநுத
லம்பொற்பட்டுடையாளணியாயினுள். (உகூ)

கோவைவாய்க்குழலங்குளிர்கொம்பனாள்
காவிவாணெடுங்கண்ணியக்காவலர்க்
காவியாயணங்காயமிழ்தாயவன்
மேவுநீர்மையளாய்விருந்தாயினள். (௩௰)

முருக்குவாயவண்முள்ளெயிற்றோர்நகை
யுருக்கவேந்தனொருங்குறைகின்றநாட்
பெருக்கமாகப்பிறந்தனன்பெய்கழ
லருக்ககீர்த்தியென்பானலர்தாரினான். (௩௧)

நாமகல்லொளிவேனம்பிநங்கையா
யேமகல்லுலகின்னிழிந்தன்னகைத்
தாமமல்லிகைமாலைச்சயம்பவை
காமவல்லியுங்காமுறத்தோன்றினாள். (௩௨)

கங்கைநீரனஞான்றகதிரிளந்
திங்களாற்றொழப்பட்டதுசெக்கர்வான்
மங்கைமார்பிறப்பும்மடமாதரிந்
நங்கையாற்றொழப்பாடுநவின்றதே. (௩௩)

வண்டுசூழ்மலர்போன்றளகக்கொடி
கொண்டுசூழ்ந்ததுகுண்டலவாண்முகங்
கெண்டைகண்கிளரும்புருவஞ்சிலை
யுண்டுகொல்லெனவுண்டுமருங்குலே. (௩௪)

காதின்மீதணிகற்பகத்தொத்திணை
ரூதுதேனிற[illegible]த்தொறும்
போது * நேர்முகத்துப்புருவக்கொடி
நோதவேல்கொ[illegible]வாங்களே. (௩௫)

விண்ண[illegible]விளங்கொளி
மண்ணு[illegible]வெய்திய
பெண்[illegible]தோன்றியபின்கொலோ
கண்ண[illegible]காரிகைகண்டதே. (௩௬)

* நேர் உவமவுருபு.

கொங்கைபோதருவான்குமிழ்க்கின்றன
வங்கராகமணிந்தகையன்றியு
நங்கைநாகரிகம்பொறைநாண்மதுத்
தங்குவார்கொடியிற்றளர்வித்ததே. (௩௭)

மங்குறேய்வரைமன்னவன்றொல்குடி
நங்கைபோற்றியென்றேத்திநறுங்குழன்
பங்கைமார்பலர்காப்பவளர்ந்துதன்
கொங்கையாற்சிறிதேகுழைவெய்தினாள். (௩௮)

வாமவாணெடுநோக்கிமடங்கனி
தூமவார்குழலாடுவர்வாயிடை
நாமநல்லொளிமுள்ளெயிறுள்ளெழு
காமனாரரும்பிற்கடிகொண்டவே. (௩௯)

மஞ்சுதோய்வரையாரஞ்சுமாண்பிரு
ளஞ்சிலோதிகிணைப்பினகத்தவாய்
விஞ்சைதாம்பணிசெய்தல்விரும்பின
னெஞ்சிலாவகையாவிணர்கொண்டவே. (௪0)

நங்கைதோன்றியபின்னைகைவேலினாற்
கங்கண்ஞாலமமர்ந்தடிமைத்தொழி
றங்கணீண்முடியாற்றலைநின்றனர்
வெங்கண்யானைவிளங்கொளிவேந்தரே. (௪௧)

வேறு.

நங்கைதான்வளர்ந்துகாமநறுமுகைதுணரவைத்து
மங்கையாம்பிராயமெய்திவளரியநின்றநாளுட்
பைங்கண்மால்யானையாற்குப்பருவம்வந்திறுத்ததென்றாள்
வங்கவாய்ப்பவழச்செவ்வாய்வயந்தமாதிலகையென்பாள். ( )

தேங்குலாமலங்கன்மாலைச்செறிகழன்மன்னர்மன்னன்
பூங்குலாய்விரிந்தசோலைப்பொழிமதுத்திவலைதூவக்
கோங்கெலாங்கமழமாட்டாக்குணமிலார்செல்வமேபோற்
பாங்கெலாஞ்செம்பொன்பூப்பவிரிந்ததுபருவமென்றாள். ( )

வேய்ந்திணரொசிந்தசோலைவேனிலான்வென்றியோகைத்
தேந்துணர்கொடுப்பமூழ்கித்தேறல்வாய்நெகிழமாந்தித்
தாந்துணர்துணையோடாடிச்சாறுகொண்டேறுமோரார்
மாந்துணரொசியவேறிமதர்த்தனமணிவண்டெல்லாம். (

கடிமலர்க்கணையினான்றன்கழலடிபரவிக்காமர்
படிமலர்த்தும்பியென்றும்பாண்படைதொடர்ந்துபாடக்
கொடிவளர்மகளிர்பூங்கட்குடைந்துநீர்குடிமினென்று
வடிமலர்வள்ளத்தேந்தவாய்மடுத்திட்டவன்றே. (சரு)

அஞ்சுடர்முருக்கினங்கேழணிமலரணிந்துகொம்பர்த்
துஞ்சிடைபெறாதுதும்பி துவன்றிமேற்றுகைக்குந்தோற்றஞ்
செஞ்சுடரிலங்குஞ்செந்தீக்கருஞ்சுடர்க்கந்துள்சிந்தி
மஞ்சுடைமயங்குகானமண்டியவகையிற்றன்றே. (சசு

அந்தழையசோகம்பூத்தவழகுகண்டவாவினோக்கி
வெந்தழற்பிறங்கலென்றுவெருவியமறுவிறும்பி
கொந்தவிழ்ந்துமிழப்பட்டகுளிர்மதுத்திவலைதூவச்
செந்தழற்பிறங்கலன்மைதெளிந்துசென்றடைந்தவன்றே. ( )

மாஞ்சினைகறித்ததுண்டந்துவர்த்தலின்மருங்குநீண்ட
பூஞ்சினைமுருக்கஞ்சோலைப்பூக்கள்வாயாரமாந்தித்
தீஞ்சுவைமிழற்றுகின்றசிறுகுயில்செல்வரேனுந்
தாஞ்சுவைதிரிந்தபின்றைச்சார்பவரில்லையன்றே. (சஅ)

கோவைவண்டூதுகின்றகுரவெனுங்குரைகொண்மாதர்
பாவைகொண்டாடுகின்றபருவத்தேபயின்றகாம
னாவிகொண்டிவளைக்கைவிட்டகலுமோவென்றுதத்தம்
பூவையுங்கிளியுங்கொண்டுபுலம்பினபொழில்களெல்லாம். ( )

வயந்தமாங்குணர்த்தக்கேட்டேமன்னவன்மக்களோடு
முயர்ந்ததன்னுரிமையோடுமுரிமைகாப்பவர்களோடுங்
கயந்தலைகளிறுந்தேரும் * வையமுங்கவினவேறி
நயந்தனனகரிநீங்கிமனோவனநண்ணினானே. (ருo)

---

* வையம், சிவிகை.

வேறு.

கோமான்சென்றணைதலுமேகொங்கணிந்தமலர்தூவித்
தேமாநின்றெதிர்கொள்ளச்சிறுகுயில்போற்றிசைத்தனவே
வாமான்றேர்மன்னற்குமங்கலஞ்சொன்மகளிரைப்போற்
றாமாண்டவிளங்கொடிதந்தளிர்க்கையிற்றொழுதனவே. ()

கடிவாசமலர்விண்டகமழ்தாதுகழலவற்கு
வடிவாசப்பொடியாகவனவல்லிசொரிந்தனவே
புடைவாசங்கொளமாலம்பூங்கவரியெடுத்தெறியக்
குடைமாகமெனவேந்திக்கோங்கம்போதவிழ்ந்தனவே. (௫௨)

கொடியாடுநெடுநகரக்கோமான்றன்குணம்பரவி
யடிபாடுமவர்களெனவணிவண்டுமுரன்றனவே
வடிவாயவேலவற்குமலர்ச்சின்னஞ்சொரிவனபோற்
கொடுவாயகிளிகோதிக்குளிர்நறும்போதுகுத்தனவே. (௫௩)

குரவகத்துக்குடைந்தாடிக்குளிர்நறவங்கொப்பளித்தார்த்
தரவவண்டின்னிசைபாடவருவிநீரளைந்துராய்
விரைமலர்ந்ததுணர்வீசிவிரைஞாறவருதென்றல்
புரவலன்றன்றிருமுடிமேற்போதலரவசைத்ததே. (௫௪)

இன்னவாறிளவேனிலெதிர்கொள்ளவெழில்யானை
மன்னவாந்தனிச்செங்கோன்மறவேல்வையகவேந்தன்
றன்னவாமடவாரைத்தானுவந்துபொழில்காட்டி
மின்னவாமிடைநோவவிளையாடவருளினான். (௫௫)

எரியணிந்தவிளம்பிண்டியிணரார்ந்தவிடமெல்லாம்
பொரியணிந்துபுன்குதிர்ந்துபூநாறுந்துறையெல்லாம்
வரியணிந்துவண்டூதவளர்கின்றவிளவேனில்
புரியணிந்தகுழலீர்நுஞ்செல்வம்போற்பொலிந்ததே. (௫௬

காரணிந்தகுழலீர்நுங்கைத்தலங்கடமைநோக்கிச்
சீரணிந்தசெழும்பிண்டிதளிரீன்றுதிகழ்ந்தனவே
வாரணிந்தமுலையீர்நும்மருங்குறனின்வகைநோக்கி
யேரணிந்தகுருக்கத்தியிளங்கொடித்தாயீன்றனவே (௫௭)

மாந்தளிரிங்கிவைநுமதுநிறங்கொண்டுவளர்ந்தனவே
யேந்திளந்தீங்குயிலிவைநுஞ்சொற்கற்பானிசைந்தனவே
தேந்தளங்குழலீர்நுஞ்செவ்வாயினெழினோக்கித்
தாந்தளிர்மென்முருக்கினியதாதோடுதைந்தனவே. (ருஅ)

காவியுஞ்செங்கழுநீருங்கமலமுங்கண்விரிந்துநளி
வாவியுமண்டபமுமெழின்மதனனையுமருட்டுமே
தூவியருங்கிளியன்னசொல்லீர்நீர்துணையில்லா
ராவியுய்ந்துள்ளாராதலரிதேயிவ்விளவேனில். (ருகூ)

வேறு.

இன்னணமிளையவர்மருளவீண்டுசீர்
மன்னவன்வயந்தமாட்டருளிமாமணிக்
கன்னவில்புரிசையுட்கடவுட்காக்கிய
பொன்னவிறிருநகர்பூவொடெய்தினான். (கூ0)

உலமுறைதோளினானுவகைகூர்ந்தனன்
குலமுறைவழிபடுந்தெய்வக்கோயிலை
வலமுறைவந்தனன்வரலுமாமணிக்
கலமுறைகதிர்நகைக்கபாடம்போழ்ந்ததே. (கூக)

பிணிநிலைபெயர்ப்பனபிறவிதீர்ப்பன
மணிநிலைவிசும்பொடுவரங்களீவன
கணிநிலையிலாத்திறற்கடவுட்டானக
மணிநிலைச்சுடரொளிமலர்ந்துதோன்றவே. (கூஉ)

மெய்ம்மயிரெறிந்தொளிதுளும்புமேனியன்
கைமுகிழ்முடித்தடங்கதழச்சேர்த்தினான்
வெம்மைசெய்வினைத்துகள்விளியவென்றவன்
செம்மலர்த்திருந்தடிசிரினேத்தினான். (கூங)

வேறு.

அணியாதுமொளிநிகழுமாரணங்குதிருமூர்த்தி
கணியாதுமுழுதுணர்ந்தகடவுளென்றறையுமே
கணியாதுமுழுதுணர்ந்தகடவுளென்றறைந்தாலு
மணிஞாலமுடையாயையறிவாரோவரியரே. (கூச)

பகைநாறுமயிற்படைகள்பயிலாததிருமூர்த்தி
யிகன்மாறவென்றுயர்ந்தவிறைவனென்றறையுமே
யிகன்மாறவென்றுயர்ந்தவிறைவனென்றறைந்தானு
மகன்ஞாலமுடையானையறிவாரோவரியரே. (சுரு)

திருமறுவுவலனணிந்துதிகழ்கின்றதிருமூர்த்தி
யொருமறுவுமிலையென்பதொழியாமலுணர்த்துமே
யொருமறுவுமிலையென்பதொழியாமலுணர்த்துகினா
மருமறையைவிரித்தானையறிவாரோவரியரே. (சுசு)

வேறு.

இன்னணமிறைவனையேத்தியேந்தறன்
சென்னியுட்சேர்த்தியசேடப்பூவினன்
கன்னவிறிருமணிக்கபாடந்தாழுறீஇ
முன்னியதிருநகர்முற்றமுன்னினான். (சுஎ)

ஆரணங்கவிரொளியெரியவாயிடைச்
சாரணர்விசும்பினின்றிழிந்துதாதைத
னேரணிவளநகர்வலங்கொண்டின்னணஞ்
சீரணிமணிக்குரல்சிலம்பவாழ்த்தினார். (சுஅ)

வேறு.

விரைமணந்ததாமரைமேல்விண்வணங்கச்சென்றா
யுரைமணந்தியாம்பரவவுண்மகிழ்வாயல்லை
யுண்மகிழ்வாயல்லையெனினுமுலகெல்லாங்
கண்மகிழநின்றாய்கட்காதலொழியோமே. (சுகூ)

முருகணங்குதாமரையின்மொய்மலர்மேற்சென்றா
யுருகணங்கியேத்தியதுமகிழ்வாயல்லை
யதுமகிழ்வாயல்லையெனினும்பெயராக்
கதிமகிழநின்றாய்கட்காதலொழியோமே. (எ0)

மணமயங்குதாமரைமேல்வான்வணங்கச்சென்றாய்
குணமயங்கியாம்பரவக்கொண்டுவப்பாயல்லை
கொண்டுவப்பாயல்லையெனினுங்குளிர்ந்துலகங்
கண்டுவப்பநின்றாய்கட்காதலொழியோமே. எக)